

BRIDGE

i Norge

1

1977

Landsorgan for Norsk Bridge

Ansvarshavende redaktører:	Sverre Frich William B. Herseth
I redaksjonen:	Siss Andresen Tommy Sandsmark Leif-Erik Stabell
Postgirokonto nr.:	2 26 64 68
Postadresse:	Postboks 6765 St. Olavs Plass, Oslo 1
Kontor:	Welhavens gt. 1 b, Oslo 1
Kontordag:	Tirsdag, tlf.tid 10—12 (02) 20 77 08 Øvrige dager: Tlf. 20 84 09 (Sv. Frich)
Abonnementspris:	10 nr. i året: Kr. 58,— Klubbabonnement (minst 10): Kr. 48,—
Løssalgpris:	Kr. 7,50 pr. nummer
Annonsepriser:	1/1 side: kr. 600,— 1/2 side: kr. 300,— 1/4 side: kr. 150,— Linje- og rubrikkannonser etter avtale

INNHOLDSFORTEGNELSE

	Side		
Norsk damebridge i fokus	1	Norge til ett rike	20
Damene har ordet	2	Sørlandsbridge	21
Spill jeg husker. Annelise Koppang	11	Vi sier vår mening	22
Amerikansk beskyldning om fusk	14	Ekspertklubben	25
Duellen	15	Dame-enquete	4. omslagsside

BRIDGEREPLIKKEN:

I forrige nummer inviterte vi leserne til å skrive den beste replikken til vår tegner Rolf Nysted Heiers spøkefulle tegning.

Dennegangen lar Heier våre kvinnelige representasjonsspillere i EM være sitt tema. Vi imoteser tekstforslag fra leserne til vår jury.

BRIDGE I NORGE

Landsorgan for norsk bridge

Norsk damebridge i FOKUS

BIN har i dette nummer tatt opp damebridge-problemene i Norge på bred basis. Disse problemer har jo vært gjengangere på en rekke forbundsting, og det er jo en kjent sak at meningene har stått tildels ganske sterkt mot hverandre. Noen god løsning er det aldri blitt.

Da BIN mente at det var av ganske stor betydning å gi damene anledning til å komme til orde på bred basis, inviterte vi følgende 19 damer til en åpen konferanse:

Karin Alvås, Ambjørg Amundsen, Siss Andresen, Ronnaug Asla, Dagmar Bendixen, Reidun Dillerud, Ingrid Farup, Randi Herseth, Kari Holmsen, Sigrid Huun, Monica Jensen, Annelise Koppang, Marit Mork, Laila Nygaard, Aaslaug Ramn Johansen, Florry Sandsmark, Inger Schwencke, Marit Sveaas, Anne Cathrine Swartling.

Nesten alle disse har vært betrodd representasjonsoppgaver gjennom årene. Vi kan bare beklage at vi av praktiske og økonomiske årsaker var tvunget til å konsentrere invitasjonene til Oslo-området. Det er jo prinsipielt udiskutabelt at det dreier seg om en landssak. Men da det er et historisk faktum at den alt overveiende del av våre kvinnelige representasjonsspillere kommer fra Oslo, mente vi at en åpen og bred lokaldebatt ville kunne bidra til å belyse problemene på en saklig og uttømmende måte. Vi hadde selvfølgelig helst sett at det var blitt et fulltallig oppmøte, men det forhindrer ikke at de 10 damer som møtte, fikk belyst problemene på en bred og saklig basis.

Også innen BIN's redaksjon var det meget delte meninger. Derfor har de enkelte av redaksjonens medlemmer søkt å belyse saken ut fra sine forutsetninger. Samtidig har vi gitt plass for enkelte innlegg fra herresiden i den hensikt å gi spørsmålene den bredest mulige dekning.

Gjennom dette initiativ har BIN håpet å kunne bidra til en avklaring av de forskjellige oppfatninger som har vært gjeldende. Det nye kretsstyret i Oslo har jo tatt et praktisk initiativ for sitt vedkommende. Det er vårt håp at Forbundsstyret vil ta saken opp på bred basis med sikte på å styrke og fremme bridgen blant damene i vårt land. W. B. H.

Tommy Sandmark:

DAMENE HAR ORDET

Bør det være egen dameklasse i Norge?

Monica Jensen: Jeg synes personlig det er bare tøv å ha egen dameklasse, for damer som bare spiller mot hverandre blir ikke noe bedre. De lærer ingen ting, men sitter bare og luller seg inn i troen på at de er veldig gode fordi de slår hverandre. Det er ingen forskjell på mann og kvinne «oppi her» (tar seg til hodet) — vi har fått like meget å tenke med. Jeg tror at hvis alle damene sluttet med å «rotte seg sammen» i egne turneringer og heller spilte åpne turneringer, så ville det gå meget bedre!

Monica Jensen. Deltatt i 4 EM og 2 Nordiske Mesterskap. Vunnet Dameeliten, blitt nr. 7 i Olympiaden for damepar 1966. Ble nr. 4 i par og nr. 3 i lag i Marbella 1976.

Ingrid Farup: Vi «rotter oss» da ikke sammen, Monica? Vi spiller jo både kretskamper, NM for par og lag og allverdens parturneringer!

Aaslaug Ramn Johansen: Det er da ikke mer enn to turneringer i året for Oslo-damene, nemlig «Dameeliten» og «Damenes Barometer». Personlig spiller jeg en masse åpne turneringer, både med mannlig og med kvinnelig makker.

Ambjørg Amundsen: Jeg synes det er svært mange av oss som spiller med herrer. I gamle dager hadde vi fast herremakker for å lære, for herrene er hardere noen ganger enn vi kan være.

Kari Holmsen: Hvis man bare spiller med en damemakker, så blir man ikke bedre, og kan heller ikke konkurrere på like plan med de andre nasjonene. I de senere årene har vi helt tydelig sett at norske damer har falt helt gjennom internasjonalt.

Ingrid F.: Nå kommer jeg til å bli litt ubehagelig! Det har ikke vært snakk om ikke å stille med egen dameklasse så lenge damene gjorde det så meget bedre enn herrene. Men i det siste har damene vært uheldige, så nå skal det tas opp! Man skulle heller tenke litt mer historisk på det!

Marit Sveaas: Så lenge det internasjonale bridgeforbund opererer med en åpen klasse og en dameklasse, finner jeg det selvsagt at Norge blir representert i begge klasser eller i ingen av dem!

Monica J.: Jeg er enig i at Norge bør fortsette å stille lag i dameklassen!

Kompromitterer du deg ikke en smule nå, i og med at du i ditt forrige innlegg sa at du er imot egen dameklasse i Norge?

Monica J.: Nei, — selv om jeg synes at det er noe tøv, så er det to klasser i EM. Såvidt jeg har hørt, ble dameklassen i EM innført for mange år siden som en «elskerinneklasse» slik at de karene som skulle ut og representere skulle få ha med seg sine damer....

Ingrid F.: .... Det har jeg dessverre ikke merket noe til!!!

Ingrid Farup. Deltatt i 12 EM, 6 Nordiske Mesterskap og 14 bykamper. Vunnet 6 dameeliter.

Marit S.: Hvordan skal vi kunne bli tatt til EM i dameklassen hvis vi har mannlig makker? Erfaringsmessig er det parene som blir tatt, og ikke den enkelte spiller. Altså er vi fremdeles henviset til å spille de store og faste turneringene med vår kvinnelige makker.

Ambjørg A.: Jeg synes det er en skam at det ikke blir arrangert et nasjonalt mesterskap for damene her i landet. Det er klart at dette vil bli dyrt p.g.a. vårt langstrakte land, men det må kunne gå på en eller annen måte!

Er damer så meget dårligere enn menn?

Inger Schwencke: Hvis 10 menn og 10 kvinner som var like gamle begynte å spille samtidig, så er jeg ikke i tvil om at vi sannsynligvis ville klare å hevde oss like godt som mennene. Jeg selv begynte da jeg var 32 år, men jeg tror at dersom jeg hadde begynt i 18—20 årsalderen, så ville jeg ha vært ad-

skillig bedre enn jeg er i dag. I dag er kvinnen inne i en frigjøringsprosess og jeg tror at forholdet mellom mann og kvinne kommer til å bli helt annerledes om 10—20 år — kvinnenivået vil nok stige betraktelig. Foreløpig er vi nok dessverre ikke kvalitetsmessig på høyden vis a vis menn.

Marit S.: Mennene må nå begynne å forstå at også vi kan ha behov for hobbies og avkobling. Personlig tror jeg at grunnen til at så mange kvinner ikke har nådd så gode resultater er forholdene vi spiller under. NBF's innstilling til oss er så negativ!! Vi har ikke noen kriterier å gå etter når det skal være EM eller noe annet internasjonalt mesterskap. Vi vet aldri hvor vi står eller hvilke turneringer og plasseringer som vil telle.

Aaslaug R. J.: Jeg tror absolutt at kvinner ville være like gode som menn til å spille kort, dersom de hadde hatt like forutsetninger! Jeg begynte å spille veldig tidlig, men har hatt mange års pause med små barn. Så lenge kvinnene føder barn, vil de fortsatt ha et handicap i forhold til menn, og det kan hverken moderne frigjøring eller noe annet forandre på. Vi er absolutt like gode som mennene, — jeg holdt på å si: og vel så det! Men vi har ikke samme forutsetninger, og kommer heller aldri til å få det!

Så du tror ikke på forskjell i intelligens — at damer ganske enkelt er dummere enn menn?

Aaslaug R. J.: Nei — det tror jeg aldeles ikke!

Ingrid F.: Tvertimot!! Men — som en følge av det Aaslaug sa, så blir det færre kvinner enn menn som spiller bridge. Og hvis Amerika har 1000 i forhold til våre 10, så har nok vi langt mindre sjanse til å hevde oss. En helt annen ting er at kvinnen, når hun sitter og spiller, tenker på andre ting, som f. eks.: «Å giid a meg — jeg lurer på om Lillemor sover...». Det er jeg sikker på at manfolk ikke tenker så meget på. Dermed blir vi mindre konsentrert, selvfølgelig.

Så dere har altså konsentrasjonsproblemer ved bordet på grunn av ytre omstendigheter?

Marit Sveaas. Deltatt i 1 EM og 3 bykamper. Nordisk Mester i Dameklassen 1975. Vunnet Dameeliten 3 ganger. Ble nr. 2 i EM for damepar 1976.

Marit S.: Kan ha! Kan ha!

Monica J.: Det der synes jeg er noe ordentlig tull, altså! Jeg tror ikke det er noen forskjell på mann og kvinne her. Dere kan da ikke mene at en mann ikke har like stor interesse for det som foregår hjemme? Hvis man er interessert i å spille bridge, må man kunne klare å konsentrere seg like meget som en mann! Jeg gir vel blaffen i om strykejernet står på eller ei! Man spiller bridge fordi man liker det, for ellers hadde man ikke gjort det. Bridgen er en hobby som man koser seg med. Hvis man hele tiden skal sitte på nåler og tenke på om den eller den sover eller om det eller det kanskje kan inntreffe, kan man jo like gjerne slutte å spille, for da har man ikke noen glede av det likevel!

Marit S.: Det er ikke alle representasjonskandidater som er gift med en mann som selv spiller bridge. Vi som ikke er det, er helt avhengige av å ha en mann som er positivt innstilt. Det er ikke én mann som ikke spiller bridge selv som ikke vil foretrekke at hans kone sitter hjemme og holder ham i hånden.

Kari H.: Jeg blir gal når noen kommer og forstyrrer min konsentrasjon ved bordet. Min makker sier gang på gang at det går ikke an å være så

uforskammet som jeg noen ganger er, men når jeg spiller bridge, vil jeg ikke bli forstyrrer. Jeg tenker bare på kortene — teller dem og driver på, og selv om en atombombe skulle falle ned ved nabobordet ville jeg sikkert ikke reagere engang!

Ingrid F.: Jeg tror det er mange kvinner som har konsentrasjonsproblemer, og man kan ikke forandre at kvinne og mann er to forskjellige ting.

Tror dere dette har noe med innstillingen å gjøre — at kvinner rett og slett innstiller seg dårligere på å være konsentrert ved bordet?

Karin Alvås: Jeg synes det er en veldig dårlig unnskyldning å si at det er familie og strykejern og slike ting som gjør at vi spiller dårligere bridge enn mennene. Dette tror jeg ikke noe på. Nei, jeg synes det ser ut som om vi mangler en viss logikk — eller hva skal jeg si...? Det er iallfall noe som mangler, som gjør at vi spiller dårligere enn menn, og da er det bare tull å begynne å skyldte på en masse utenforliggende saker!

Sigrød Huun: Jeg er blitt veldig hemmet i å spille så mye bridge jeg ville, for jeg hadde en mann som absolutt ville at jeg skulle være mest mulig hjemme. En gang i uken var altfor lite for mitt behov, men hvis jeg gikk to ganger i uken, var det brummang, og tre ganger? — Ja da var vi uvenner.

Kari H.: Jeg tror at alt dette med konsentrasjon o.s.v. kan tilbakeføres til barndommen. Storpanten av oss har fått en gammelmodig oppdragelse. Vi skulle være små og føyelige jenter som skulle læres opp til å ta oss av hjemmet. Guttene, derimot, har fått en oppdragelse som går ut på at de skal være ekspansive, — de skal læres opp til å lede og styre verden, og er blitt innpodet med ambisjoner om å vinne og slå andre. Jeg tror at den logiske sansen ville blitt den samme dersom man ga jentene og guttene lik oppdragelse. Det er et spørsmål om å gi jentene selvtillit! Man skal ikke gi dem dukker, men biler og slikt. Man skal ikke si at hun skal bli sykepleierske eller friserdame, men: «Du skal bli jerndreier eller sveiser eller direktør!»

Kari Holmsen (t. v.). Sekretær i Oslo Bridgekrets. Titelforsvarer i «Duellen». Nr. 2 i OBK's 50-årsjubileumsturnering Sigrød Huun (t. h.). Deltatt i 5 EM (nr. 2 i Dublin), 1 Nordisk Mesterskap og 5 bykamper. Vunnet Østlandsmesterskapet for lag, Dameeliten og (2 ganger) Damenes Barometer.

Ingrid F.: Er det ikke Berge Furre som vil at alle barn skal inn på barnehjem og bli ensrettet? Hvis dette skjer, kan jeg tenke meg at kvinner og menn vil stå mer på like fot, men jeg håper ved Gud at dette ikke vil skje!

Marit S.: Det går da ikke an å si at «hvis man oppdrar jentene slik og slik, så blir de slik og slik!». Vi er alle sammen forskjellig innrettet, og det er nedlagt ting i oss mennesker fra fødselen av som vil komme til uttrykk opp gjennom hele livet. Dersom man har konsentrasjonsevne, så har man det, og har man det ikke, så skal det vel meget til for at man skal kunne tilvende seg det.

Hvordan er kvaliteten på norske damespillere?

Inger S.: Dårlig!

Laila Nygaard: Meget svak!

Aaslaug R. J.: Resultatene i åpne turneringer viser jo hvordan kvaliteten er. Premielistene rundt omkring består jo dessverre bare av det «sterke kjønn».

Inger S.: Jeg synes det er vanskelig å sitte i forbundsstyret og forsvare 35—40 000 kroner til EM-representasjon for damer. Vi må gjøre noe for å fortjene pengene! Det må i det hele

tatt gjøres noe med damebridgen i Norge. Vi må få til et treningsopplegg med mannlige makker for å oppøve konsentrasjon og hårdhet. Jeg tror det ville være bedre å arrangere to NM i mix enn intet, slik det er nå!

Monica J.: Jeg vil foreslå at det ikke blir sendt noe norsk damelag til EM på et par-tre år, så kunne NBF sette av disse pengene til å prøve å finne og lære opp nye talenter. Damebridgen i Norge er så dårlig at det er til å få krupp av! I toppbridgen er det dessverre ingen unge — selv er jeg den yngste, og selv om jeg iblant føler meg som en 17-åring, så er jeg jo ingen «backfisch» lenger! Vi må trylle frem nye talenter og backe dem opp — eventuelt betale en god bridgelærer for å lære dem noe. Jeg selv deltok i EM i Israel, og ble nest-sjakk — helt bønn! Hva har man igjen for det? Ingen ting! Det er jo bare de samme som nå har gått igjen på damelandslaget i en menneskealder!

Sigrød H.: Det er bare de to siste årene det har vært dårlig — ikke ellers!

Monica J.: Man kan da ikke henge seg opp i at man er blitt nr. 4 eller 5 i et EM — jeg har også blitt nr. 5 en gang.

Sigrød H.: Men det er da ikke så verst?

Monica J.: Jeg synes ikke det er noe

å skryte av om man blir midt i haugen av 10 nasjoner!

Sigrød H.: 14 nasjoner har det vært — og neste gang blir det 18—19.

Monica J.: Den gangen dere ble nr. 2, var det med bare 7 nasjoner! Det er omtrent det samme som å bli nr. 5 når det er med 14. Poenget er at norske damer aldri har vunnet noe EM!

Sigrød H.: I Athen holdt vi nesten på å bli nr. 3!

Ingrid F.: I Wien meldte danskene en slem mot oss som sto på en saks og rundsits i en farge. Vi meldte også en slem, som selvfølgelig ikke gikk. Disse to spillene gjorde hele utslaget for at vi ble nr. 3 i stedet for å vinne!

Karin A.: Ja, ja — men nå må iallfall stallen fornyes, det bør jo alle være klar over. Vi er ikke gode nok lenger!

Ja, — hvordan er det egentlig med det — er dere som sitter her fremdeles gode nok til å representere Norge i EM?

Alle i kor: Nei! Vi er ikke det!

Aaslaug R. J.: Jeg er dessverre en av dem som har gått igjen i alle år. Monica sa at man burde ale opp talenter med en lærer. I min tid var det ikke et eneste menneske som alet opp meg!

Ambjørg Amundsen (t. v.). Tidligere president i NBF. Sittet i forbundsstyret 1935—73. Mangedårig kaptein på norske damelag i EM.

Aaslaug Ramn Johansen, vår mest rutinerde kvinnelige representasjons-spiller. Deltatt i 14 EM (nr. 2 i Dublin), 5 Nordiske Mesterskap, 13 bykamper, 1 VM og 1 EM for par samt i 1 bridgeolympiade. Vunnet Dameeliten 2 ganger og Damenes barometer 3 ganger. Deltatt i 2 lagfinaler og 4 parfinaler i NM.

Hvis den enkelte spiller uten lyst og anlegg for å spille, så kan ingen bridgelærer sette seg ned og ale opp gode bridgespillere.

Ambjørg A.: Damene kan bli meget bedre hvis de går aktivt inn for det. Tidligere hadde vi samlinger med lærer hver måned, i DRK (Damenes representasjonskomité).

Monica J.: Det er så mye snakk om at damene skal læres til ditten og daten av trenere....

Sigrød H.: Det kan du si det, som har slik en flink mann....

Monica J.: Nei, nå må du slappe av, — vi snakker jo nesten aldri bridge hjemme, vi....

Marit S.: .... dumt av dere!

Monica J.: Men det blir jo aldri mast så meget om trenere og denslags når det er snakk om åpen klasse!

Monica sa at vi måtte trylle frem nye talenter. Hvem skal trylle? Hvor skal det trylles? Og hvem skal det trylles med?

Monica J.: Man skulle få utenbys kvinnelige bridgespillere til å bli interessert i å bli bedre. Jeg vet ikke hvordan det kan gjøres, men det må da være mye bedre å bruke EM-midlene til sli-

ke formål enn å kaste dem rett ut av vinduet på oss som sitter her! Hvis NBF står over damerepresentasjon i EM i tre år, har vi 120 000 kroner. Disse kan vi pose ut på informasjon, lærere og lignende tilbud til skolene. Jeg synes damebridgen i dag er altfor dårlig til fortsatt å søle bort penger på!

Ingrid F.: Man kan da ikke reise til Strandebarm for å se om det er noen som kan spille kort der borte? De må vel først vise at de er interesserte og kan litt bridge før de blir «satt på» til trening. Jeg har mange ganger spilt uttagning mot utenbys damer. Det kan godt være at det er miljøet som har gjort det, men de er blitt sist hver gang unntagen én!

Marit S.: Hvis man arbeider videre med det materialet man har, og det gir resultater, så vil rekrutteringen komme av seg selv. Slik er det i andre idrettsgrener også.

Kari H.: Hvorfor kan ikke forbundet trekke inn Kirsten Fyllingslid og Gerd Hantveit, som nettopp vant damebykampen i Bergen? De er virkelig talenter, og hadde en helt annen stil og pågåenhet enn resten av den forsamlingen som spilte der borte.

Er det virkelig slik at man må opp i årsklasser over 30 år for å finne kvinnelige bridgetalenter?

Marit S.: Jeg synes det er helt symptomatisk at talentene i dameklassen først dukker opp i 30—40 års alderen, mens de i herreklassen kommer før de blir 20. Dette beviser bare at kvinner er handicappede til barna er blitt så store at de klarer seg selv. Jeg er uenig i at de 120 000 kronene Monica snakket om skal brukes til å finne talenter. Jeg er enig i at det skal brukes penger på å finne talenter, men hvorfor i himmelens navn skal det gå utover damebridgen?

Kari H.: Vi må begynne med mer skolebridge! I Oslo Bridgekrets avholder vi skolemesterskap hvert år.

Inger S.: NBF's president Knut Koppang har satt ned en hel haug med komitéer, og blant disse en egen undervisningskomité. Det er helt opplagt at rekrutteringen må begynne i skolen.

Inger Schwencke. Deltatt i 2 bykamper. Vunnet Ostlandsmesterskapet for par, Dameeliten og Damenes Barometer.

NBF må arbeide for å få satt skoleundervisning i bridge i system, slik som i Sverige. Mye kan gjøres, f. eks. gjennom fritidsaktivitetene. Jeg er forøvrig ikke sikker på om man ikke skal kunne godta talenter på 30—40 år, dersom de viser at de duger til noe.

Ambjørg A.: Ja, vi må organisere bridgeungdommen og søke om statsstøtte, slik som i Sverige.

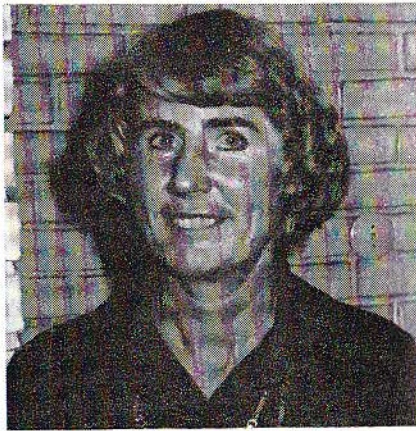
Er representasjon viktig? For hvem er det viktig?

Marit S.: For meg betyr det at jeg har nådd et mål. Og når jeg har nådd det målet, vil jeg gjøre alt som står i min makt for at resultatet skal bli godt og/eller tilfredsstillende. Det er ikke selve representasjonsoppgaven jeg er ute etter, men innen hobbyen har jeg da nådd så langt som jeg kan komme.

Men da er jo representasjonen selve målet, og ikke et middel til enda større personlig fremgang?

Marit S.: Nei, det er klart vi kan bli bedre, — det er jo det vi sliter med noen og hver av oss!

Karin A.: Det tror jeg absolutt ikke! Dette har gått i den samme duren i alle de årene jeg har vært med. Når jeg f. eks. ser på meg selv, så tror jeg ikke jeg blir noe bedre.

Karin Alvås. Deltatt i 3 EM, 1 Nordisk Mesterskap og 3 bykamper. Vunnet Damenes Barometerturnering.

Aaslaug R. J.: Jeg synes at du blir stadig bedre, jeg!

Karin A.: Jeg ville ikke synes det var riktig at jeg skulle representere på et EM-lag. For det første er jeg ikke god nok selv, og for det andre vil jeg ikke synes mine lagkamerater er gode nok!

Ingrid F.: Jeg synes ikke det er riktig at du må bli nr. 1, 2 eller 3 for at damebridgen skal ha noen berettigelse. Tross alt er det snart 20 nasjoner som deltar. Jeg mener det er viktig for både dame- og herrebridgen at EM-representasjon vinker som et mål i det fjerne.

Inger S.: Jeg mener at jeg selv kan bli bedre, og jeg tror Karin kan bli det også!

Hvem skal ta ut landslaget? Hvem skal tas ut? Hvordan skal det tas ut, og hvilke holdninger skal de uttatte ha?

Monica J.: Den som skal ta ut laget må ha gode bridgemessige kvalifikasjoner. Han skal kunne bedømme den enkelte spillers egenskaper. Jeg er ingen tilhenger av at man på død og liv skal tas ut parvis, for det kan være like bra å ta ut enkeltspillere og putte dem sammen. Det har man gjort flere

ganger i åpen klasse, riktignok ikke alltid med like stort hell.

Ville du mene dette selv om UK f. eks. tok ut din egen makker sammen med et annet menneske?

Monica J.: Helt i orden! Jeg ville synes det var riktig at UK hadde såpass mye omløp i hodet at de kunne klare å se at to enkeltspillere var såpass gode at dette kanskje kunne være en heldig kombinasjon. Men det må være mennesker som går sammen mentalt, for hvis de ikke kan ha det hyggelig sammen, er det dømt til fiasko.

Marit S.: Jeg er helt uenig med Monica. Ingen skal ta ut landslaget! Spillerne bør tas ut på grunnlag av resultater. Det bør foreligge kriterier, slik at man vet hvor man står og hva man har å rette seg etter. NBF bør gjøre som i skøytesporten, og la plassiffer i et antall gjeldende turneringer telle. Da ville vi som er oppriktig interessert i å representere, og som faktisk har noen ambisjoner også vite hvor vi sto. Ihvertfall burde vi slippe de «såkalte» uttagningsturneringene — parturneringer med lagberegning — det er jo rene «bingoen».

At en mann skal ta ut et damelag og studere damenes psyke, finner jeg helt tåpelig, for jeg skulle gjerne se den mann som var kompetent til det! Hvis NBF har tenkt å fortsette den linjen at damelaget skal ha mannlig kaptein, så får herrelaget få en kvinnelig kaptein, for det må jo være noe likestilling her!

Inger S.: Hvis økonomien ikke tillater 3 par, bør kapteinen være kvinne, men med 6 spillere vet jeg ikke lenger...

Ingrid F.: Kanskje laget burde tas ut på grunnlag av singeltturneringer....?

Inger S.: Vi må få endel turneringer rundt i landet hvor damene kan møtes til dyst — en såkalt «Norgescup for damer». Damelandslaget er usedvanlig vanskelig å ta ut, for det er ikke mange dameturneringer rundt om i landet.

Karin A.: Hvorfor kan det ikke like gjerne telle at et damepar plasserer seg i en åpen turnering?

Monica J.: Å ta ut etter en dameturnering er helt tåpelig! Det å spille i en dameturnering er nemlig akkurat som å være med på bingo — det er noe av det mest håpløse og fortvilte jeg vet om!

Marit S.: Men du stiller jo nesten ikke opp heller!

Monica J.: Nei, fordi jeg reit og slett ikke orker! Når man kommer til et sted hvor det er dameturnering, er det et evindelighet spektakkel, slik at man får vondt i hodet før man begynner å spille!

Sigrid H.: Det har jeg aldri merket!

Marit S.: Jeg synes Monica er inne på en farlig vei når hun på denne måten hevder sine grunner for ikke å stille opp i dameturneringer. Vi andre har måttet stille i dameturneringene, vi, for det er vår eneste sjanse på denne jord til å bli tatt ut til noe som helst.

Monica J.: Jeg har aldri bedt om å bli tatt ut....

Marit S.: Nei, det får jo være visse grenser! Men det må jo være en grunn for oss damer til å tro at det vi presterer i en dameturnering skal telle, for i motsatt fall kan vi jo like gjerne stille i den åpne sideturneringen, «Vår-cupen»!

Monica J.: Jeg synes det er «Damenes Barometer» som er sideturneringen til «Vår-cupen»!

Marit S.: Der er vi altså ikke enige!

Ingrid F.: Jeg tror at man først og fremst må kunne spille bridge for å bli tatt ut til et EM. Dessuten må du kunne språk, føle deg vel i et internasjonalt miljø, og ikke la noen ubehagelige mennesker ta pippen fra deg eller la deg nedforknoddre av disse som tror de er verdensdamer og at vi nordboere kommer fra utviklingsland. Det er mange slike ting som spiller stor rolle i et EM, og jeg tror ikke man får øvelse i dette bare ved å sitte hjemme og spille med gutta, men selvfølgelig må man gjøre det også! Nå er jeg ikke enig i alt som han der (— hva er det nå han heter igjen — jo:) Melby sier, men han har en viss rett i at

det skal være fiendskap ved bridgebordet! Når de utenbys parene hevder at de ikke kan slå Oslo-parene fordi vi er så «sure», da kan de ikke representere i EM heller, for de menneskene man treffer der, er mye verre de, enn oss!

Laila N.: For å få bedre resultater internasjonalt, må resepten være at laget for det første må tas ut minst 1/2 år før oppgaven. Spillerne må gjennomgå intens trening og ha en lagkaptein med autoritet som kan hellige seg oppgaven. Det er en fordel at han får et godt kjennskap til spillerne, lærer den enkeltes sterke og svake sider å kjenne, og har oversikt over kunnskaper, kondisjon, problemer og temperament og meget mer, slik at han kan disponere riktig når tiden er inne. Han bør trimme laget så ofte som mulig, henviser til lærebøker og eventuelt gi oss lekser — kort sagt: drille laget på en kyndig måte. Jeg tror at dette er den eneste måten vi kan hevde oss ute på. Så får vi heller ta oss et par års pause nå, betale en slik lagkaptein og utvikle oss til spillere med sjanse til å vinne.

Monica J.: Noe som ikke er kommet særlig godt frem, men som etter min mening teller aller mest, er at vi er venner når vi reiser utenlands. Jeg vet kun om en eneste gang som det har vært fred under representasjonen for

Laila Nygaard. Deltatt i 3 EM, 1 Nordisk Mesterskap og 3 bykamper. Vunnet Damenes Barometerturnering.

damer. Stort sett har det bare vært bråk — med så mye gråting og uvennskap og annet spetakkel, er det ikke rart at det ikke er blitt noen resultater å skrive hjem om!

Sigrød H.: Jeg synes aldri det har vært noe bråk....!

Ingrid F.: Nå er vi ikke kommet hit for å vaske skittentøy! Aaslaug, Ambjørg og jeg har nok vært med på flest EM av de som sitter her iallfall. Det er vel ikke bare damer som kan være uenige? Men det er vel ikke det vi skal snakke om her?

Monica J.: Jo, det synes jeg godt vi kan ta opp!

Ingrid F.: Nei, jeg synes ikke det, for dette har jo ingenting med herrebridge å gjøre, og jeg synes ikke man skal ta frem at det bare er damene som slåss. Når man har nervene litt på høykant, så tror jeg ikke det har noe å si at man er littegranne sånn i harnisk. Man skal være venner i bunn og grunn, men man skal også kunne diskutere spill og sånn.

Marit S.: Første betingelse for å representere er at du har dine nerver under kontroll!

Inger S.: Hvis man ikke har en avbalansert psyke, kan man ikke spille god bridge. Dersom makker gjør noe dumt skal det aldri diskuteres ved bordet. Per Pettersen sa engang til meg at bridge er 70—80 % psykologi — man må være psykisk godt rustet til et EM — og da må det være harmoni mellom spillerne. Jeg er ikke enig med deg, Ingrid, når du sier at det ikke skader å være fyr og flamme. Kjøftebruk fra makker får iallfall meg ut av balanse i de neste spillene! Man må ikke risikere å være redd for sin egen makker i et EM!

Monica J.: .... og som regel vet du det best selv når du har gjort en feil...!

Ingrid F.: Jeg er den første til å forstå at man må være på bølgelengde og gode venner — der har du nok misforstått meg, Inger. Men når har du hørt

norske damer diskutere under spilling i et EM? Jeg har ikke vært på ett EM-lag hvor min makker og jeg har diskutert under spillingen, men derimot har jeg opplevet at utenlandske damer har gjort det, — men ikke desto mindre spilte de utmerket bridge!

Inger S.: En kommentar til Ingrid: Bereist når det gjelder EM er jeg ganske riktig ikke, men jeg bor i Oslo som du vet, og der hadde vi EM for noen år siden! Der opplevet jeg litt av hvert!

Marit S.: Ethvert lags resultater står og faller med den lagånd som er på laget. Jeg tror at den ideelle sammensetning er 4 spillere pluss en kvinnelig «playing captain», for da vet hver enkelt når hun legger seg at hun skal på'n igjen neste dag. Du er klar over at dette blir steinhardt, og hele din livsførsel må innrette seg etter dette!

Aaslaug R. J.: Hovedsaken for et representasjonslag er å legge seg i tide, slik at man er uthvilt til neste dags oppgaver, og jeg er redd dette ikke alltid har skjedd. En kaptein skal ikke nødvendigvis være barnepike, men han bør tross alt ha så stor myndighet at han kan sørge for at laget kommer i seng til rett tid.

Monica J.: Hvis man ikke er så voksen at man kan gå og legge seg, er det jo tøvete å stille opp i det hel tatt. Vi reiser jo tross alt ikke til EM for egen regning?

Til slutt: Hvem er gode nok i dag til å spille på damelandslaget?

Aaslaug R. J.: Nei, det tror jeg ikke du får ut av oss....

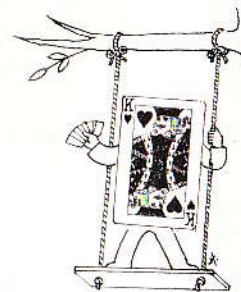
Marit S.: Nei, det uttaler vi oss ikke om!

Monica J.: Du skal få to navn av meg: Min makker *Annelise Koppang* og hennes søster *Rønnaug Asla* fra Kongsvinger!

Inger S.: Bergensdamene *Kirsten Fyllingslid* og *Gerd Hantveit* bør få en sjanse!

SPILL JEG HUSKER!

Erling Wagle intervjuer:

Annelise Koppang,
Oslo

Født 24. mars 1937 i Mosjøen.
Juridisk embetseksamen.
Yrke: Kontorsjef i Rikstrygdeverket.
Klubb: St. Halvard.
Deltatt 4 ganger i dameklassen i EM og 2 ganger i Nordisk mesterskap.
Representert Oslo i en rekke bykamper både innenlands og utenlands.

Annelise Koppang — ingen tilhenger av egen norsk dameklasse.

— Du er jo kona til selveste bridgepresidenten?

— Stemmer, smiler Annelise Koppang.

— *Altså en lykkelig kombinasjon også på det bridgemessige område?*

— En sannhet med modifikasjoner. Knut og jeg spiller ikke alltid så godt sammen. Det er ikke alltid så lett å finne melodien. Ellers viser det seg jo ofte at ektepar ikke går så godt sammen ved kortbordet.

— *Du er Neapolitaner?*

— Riktig, med visse spesialvarianter. Neapelkloveren står mitt hjerte nær, men jeg har også meget tilovers for ACOL — den direkte og naturlige metode, som etter min mening særlig er effektiv i par-turneringer. Den gir meg anledning til å spille på et mer elastisk register, i motsetning til de kunstige systemer, som er mer fastlåste, og som derfor passer bedre i lag-turneringer, der regnskapsvurderingen er en annen.

— *Du hører ikke til dem som spiller bridge 8 ganger i uken?*

— Nei, til den gjengen hører ikke Annelise Koppang! Som regel spiller jeg én gang i uken, til nød to. I de senere år har jeg hovedsakelig spilt med Monica Jensen, men i år er det presidenten som er min makker.

— *Et uunngåelig spørsmål: Hva med egen dameklasse?*

— Jeg er enig med Halle — den har liten berettigelse. Jeg kan til nød gå med på at vi stiller med eget damelag i EM, fordi disse turneringene opererer med egen dameklasse. Men for å hevde seg her, må våre representasjonsspillere oppsøke hardere motstand enn det norsk damebridge i dag kan tilby, d.v.s. stadig å konkurrere i åpen klasse.

— Ikke dameturneringer i nasjonal sammenheng, altså?

— Nei, det er bedre å spille i åpen klasse, som man kan trekke lærdom og erfaring av.

— Du er altså ikke enig i Oslo Bridgekrets' opplegg?

— Nei. Det går jo ut på at de beste dameparene i Oslo inviteres til å kjempe innbyrdes for å finne grunnlag til representasjonslag. Av det jeg har sagt foran, mener jeg at denne linje ikke fører til målet.

— Er du også av den oppfatning at damene stort sett spiller bridge like godt som mannfolkene?

— Ja — jeg har vondt for å akseptere at mannfolkene generelt er bedre utrustet enn oss kvinner.

— Men det finnes da mange flere gode mannlige bridgespillere enn damer?

— Ja, slik er det dessverre i dag, og hvis damene fortsatt isolerer seg, blir det vel neppe bedre.

— Nå er det vel på tide å få noen godbiter av dine opplevelser ved det grønne bord. Hva har du å by på?

— Ingen glitrende perler. Men vi kan jo starte med dette.

Annelise Koppang i aksjon!

— Jeg har jo hatt fornøyelsen av å spille sammen med Harald Nordby i en rekke turneringer. Jeg minnes med glede dette spillet fra Pers-cupen på Gol i 1969, der Harald og jeg gikk til topps etter en spennende sluttspurt:

<p>♠ 8 5 3 ♥ 10 4 ♦ E K K n 7 3 ♣ D 7 6</p>		<p>♠ D K n 9 ♥ 7 4 ♦ 3 ♣ 10 8 5 4</p>
<p>♠ 10 6 ♥ K n 7 6 ♦ 9 6 5 ♣ E K K n 3 2</p>		

— Jeg satt Syd og åpnet med 2 hjerter (Acol). Nordby svarte 3 ruter, og jeg hoppet til 4 hjerter. Hva Harald nå meldte? Han gikk rett i 6 hjerter! Dristig — men det gikk bra:

— Vest startet med Esset i kløver, og skiftet så til en ruter. Jeg stakk med Esset, og satte i gang med alle trumfene mine, samt Ess, Konge i spar. Sluttstillingen:

<p>♠ — ♥ — ♦ K K n ♣ D</p>		<p>♠ D ♥ — ♦ D 8 ♣ —</p>
<p>♠ 2 ♥ 2 ♦ 10 ♣ —</p>		

— Nå fortsatte jeg med den siste trumfen min, og Vest var tvunget til å kaste en ruter. Vekk med kløver Dame på bordet, og Øst var også nødt til å kaste en ruter. Dermed fikk jeg to ruterstikk tilslutt — og kontrakten, ved hjelp av 2-sidig skvis. Velger Øst istedet å kaste spar Dame, må jeg frem med kulerammen for å konstatere at spar 2 nå står!

— Dette var moro, sier Annelise, for da det gjenstod 3—4 runder lå vi 100 poeng etter tet-gruppen.

Hvilken variant?

I 1971 kom to damelag til 5. runde i Norgesmesterskapet for lag. Det var KNA, representert ved Randi Herseth — Marit Sveaas og Ingrid Farup — Aaslaug Ramn Johansen, og vårt lag fra Akademisk: Reidun Dillerud — Dagmar Bendixen og Monica Jensen — Annelise Koppang. I dette spillet ble det satset litt for sterkt, fordi vi trodde vi måtte ta igjen motpartens formodede forsprang (hvilket senere skulle vise seg ikke å være tilfelle):

<p>♠ Kn 10 9 7 2 ♥ K 5 2 ♦ 5 ♣ K 7 3 2</p>		<p>♠ K 8 6 4 3 ♥ 7 4 3 ♦ E 7 6 2 ♣ 4</p>
		<p>♠ E D ♥ Kn 9 ♦ Kn 10 9 8 4 ♣ D Kn 9 8</p>

Her satt jeg Syd, og meldingene gikk:

Syd	Nord
pass	1 hj
2 ru	3 kl
3 gr	4 gr
5 ru	6 ru
pass	

Spar Knekt kom ut fra Vest, jeg stakk med Damen og gikk løs på trumfen. Øst, Randi Herseth, stakk med Esset først 3. gang, og skiftet til kløver 4. Jeg satte i Damen, Kongen hos Vest og Esset på bordet. Nå var det ikke mulig å komme inn på egen hånd og få tatt ut den siste trumfen. Neste kløver tok Randi Herseth med sin siste trumf, og denne beten var god belønning for våkent motspill.

Spilte jeg bort kontrakten? Det kan synes så, for hvis jeg trekker hjerter i annet stikk, vinner jeg. En trøst er det at Bjørn Larsen, som i sin tid kommenterte spillet, er av den oppfatning at spillet inneholder flere jevnbyrdige spilleplaner. La oss si, forklarer Larsen, at Vest for eksempel har:

a. ♠ Kn 10 9 7 2
♥ K 5
♦ 7 6 5
♣ 7 3 2

eller

b. ♠ Kn 10 9 7 2
♥ K 7 5 4 3
♦ 5
♣ K 7

så vil trumf i annet stikk sikre kontrakten, mens hjerter i annet stikk kan føre til bet, forutsatt beste motspill. Vel — dette ble kanskje mye om og men, men det viser iallfall hvor varia-

sjonsrik bridgen er. En sluttbemerkning: Vi vant matchen mot KNA!

Et meldeteknisk poeng.

Her er en annen godbit, med Harald Nordby som makker.

<p>♠ K 6 ♥ K K n 5 ♦ E 10 9 4 2 ♣ 8 7 3</p>		<p>♠ Kn 10 ♥ D 10 ♦ D 8 3 ♣ E D 10 9 6 2</p>
		<p>♠ D 8 7 5 4 ♥ E 9 7 6 2 ♦ K K n ♣ Kn</p>

— Jeg satt Vest, Harald Øst, og meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl	2 kl!	pass	3 hj!
pass	4 hj	pass	pass
pass			

Haralds 2 kløver viser 2 major 5-kortfarger, og da jeg ikke var helt barbert, hoppet jeg til 3 hjerter, som Harald høynet til 4.

Kløver Ess kom ut, fulgt av en kløver, som jeg stjal på bordet. Så fulgte en spar til Kongen, og da den holdt, var Syd sannsynligvis markert med spar Ess. Vel, Nord som hadde åpnet, måtte jo ha noe å fare med, så jeg fortsatte med ruter 2 til Knekten, derpå ruter Konge, hjerter Ess og en hjerter til Kongen, Damen stupte hos Nord, og så fulgte en ruter til stjeling. Dermed var ruterne godspilt, og med hjerter Knekt som inntak, var 10 stikk i orden.

Spillet ga fin uttelling, 52 av 60 mulige. Mange havnet her i 4 spar, med mindre gunstig resultat. Jeg har glemt å nevne at spillet forekom i Mixed-turneringen i Oslo i 1973. Vi gikk til topps, og det skyldes naturligvis først og fremst at man har en fremragende makker. Jeg burde jo trekke frem Haralds mange godbiter, men det er jo spill fra Annelise's hånd du ber om!

Kombinasjonen Annelise-Knut.

— Det går da av og til bra med Knut og meg også ved kortbordet, sier Annelise. I Park-turneringen kom vi ut for dette spillet:

♠ K 7		♠ D 9 8 4
♥ E D 9 4		♥ Kn 7 3
♦ 8 7 3 2		♦ K
♣ 4 3 2		♣ E K D
		Kn 10
♠ E 10 2		
♥ —		
♦ E 10 9		
6 5 4		
♣ 9 8 7 5		

♠ Kn 6 5 3	
♥ K 10 8 6 5 2	
♦ D Kn	
♣ 6	

Jeg satt Øst og var giver, med de andre i sonen.

Øst	Syd	Vest	Nord
2 kl	pass	4 hj!	pass
6 kl	pass	pass	pass

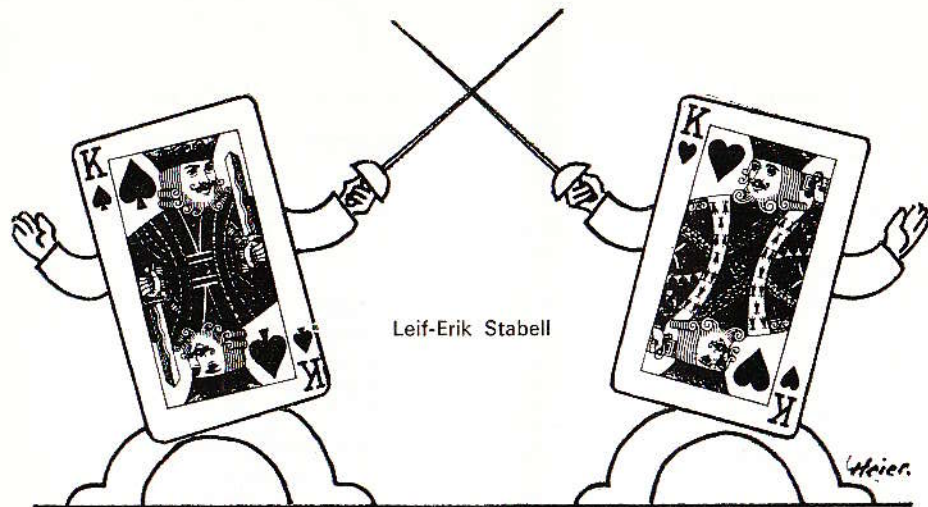
2 kløver er en typisk Neapolitansk 2-kløveråpning. 4 hjerter viser renons i hjerter, kløvertilpasning, og ellers solide verdier. Ut fra det våget jeg slemmen i kløver.

Liten hjerter ble spilt ut av Syd. Jeg stjal på bordet, trakk liten ruter til Kongen, Damen stupte hos Syd, derpå en hjerter til stjeling, en liten ruter til stjeling, og da Knekten kom frem fra Syd, var det hele over. 13 stikk, 47 poeng av 50 oppnåelige. Selv med spar ut er det alltid 12 stikk.

— Vi havnet på 2. plassen, og det holdt akkurat til at Knut fikk de nødvendige poengene til å bli stormester.

Intervjuet er slutt. Vi sitter i ekteparet Koppangs koselige stue. Akkurat i det vi skal gå, sier vi at det lukter så god mat her.

— Ja, vi skal ha gjester til middag. Og i dag har jeg bedt Knut overta roret i kjøkkenet. For ingen kan tilberede og servere en saftig og mør biff som *Presidenten i Norsk Bridgeforbund!*

Leif-Erik Stabell

DUELLEN

BIN vil i hvert nummer la to topp-par møtes til meldeduell. Det vil hver gang være 8 meldeproblemer, som hver gir en maksimal uttelling på 10 poeng. Spillene er vedheftet som bilag til midtsidene, så riv dem ut og MELD DEM MED DERES YNDLINGSMAKKER FØR DE LESER VIDERE. Husk at kun sluttkontrakten teller, veien dit er likegyldig

Et sterkt kvinnelig innslag i «Duellen» denne gang. Utfordrerne er nemlig ingen ringere enn våre gamle kjenninger Randi Herseth og Florry Sandsmark, nylig hjemkommet fra Spania. Om det kan De lese i neste nr. av bladet, her skal vi bare nøye oss med å konstatere at paret spiller god, gammeldags Cubbertson, med Blackwood, spørremeldinger og svake 2-åpninger. Videre bruker de svake grandåpninger utenfor faresonen, og åpner på 4-korts hjerter og spar.

Kari Holmsen og Odd Kristiansen kjenner vi igjen fra i fjor. De spiller som kjent presisjonskløver (åpning 1 kl = min. 16 p), og har spørremeldinger og cuebids til rådighet på slemhendene. En rekke kunstige meldinger forekommer i systemet, men det får vi ta etterhvert som det kommer. Der intet annet er angitt, spilles det som vanlig lagturnering.

Titelforsvarere:
Kari Holmsen—Odd Kristiansen.

Utfordrerne:
Randi Herseth—Florry Sandsmark.

! Bridgeskandale i USA.

Under uttagningsturneringen for neste Bermuda Bowl, som VM kalles, hadde det amerikanske forbundet i hemmelighet oppnevnt en ekspertkomité, som holdt spillerne under kontinuerlig oppsikt. I denne komiteén deltok bl. a. Lew Mathe og Don Oakie, begge tidligere verdensmestere. Umiddelbart før kvalifiseringsturneringen var ferdigspilt stoppet den hemmelige ekspertkomiteén kampen og innkalte 2 av spillerne på det laget som hadde en suveren ledelse, Richard Katz og Lawrence Cohen, til forhør. Det ble spilt med diagonale forheng, slik at makkerne ikke kunne se hverandre. De to spillere ble anklaget for utveksling av illegale opplysninger. Til tross for at deres lag bare hadde 1 reserve, trakk Katz og Cohen seg tilbake fra turneringen, som dermed ikke kunne sluttspilles. Overfor journalistene nektet de å uttale seg. Det amerikanske forbundet har nå saken til behandling.

Bermuda Bowl 1977 blir arrangert i Manila, Filippinene, 20. oktober. 2 del-

VI BEKLAGER

En del abonnenter har dessverre mottatt et varsel fra oss i form av en postgiroblankett. Dette til tross for at endel allerede hadde betalt for 1976. Saken er at abonnementsinnbetalingene blir lest «optisk» inn på et magnetbånd, som deretter blir matet inn i vår datamaskin. Ett av disse magnetbåndene forsvant på veien fra postverket til datamaskinen, og dette inneholdt en del innbetalinger som følgelig ikke ble registrert. Dette er et forhold som vi dessverre ikke har vært — eller er herre over. Den eneste muligheten vi hadde til å få rettet opp denne fadeseen var å sende et slikt varselsskriv, slik at de som hadde god samvittighet reagerte. Reaksjonen har vi nå fått, i form av brev som beskylder oss for «rot». Vi ber herved leserne forstå at dette skyldes forhold vi ikke var i stand til å mestre, hvilket vi beklager. AKK O VE — E D B!!

tagerland er allerede klare. Det er Australia og Taiwan som har vunnet sine respektive soneturneringer.

1. Øst gir. Ingen i faresonen.

♠ ED 10 8 7 5 4 3	♥ N	♠ 6 K 8
♥ E 9 7 6 3	♠ S	♦ EK D 8 4 2
♦ —	♣	♣ E Kn 10 6

Vest Holmsen	Øst Kristiansen
1 sp	1 kl
2 hj	1 gr
3 sp	2 sp
4 gr	4 kl
	6 ru

Sandsmark	Herseth
	1 ru
2 sp	3 kl
3 sp	4 ru
6 ru	

Det er faktisk en storeslem som bør kunne meldes med ethvert system — likevel klarer begge duellantene å unngå den. Kristiansens kløveråpning viser som sagt minst 16 p, og 1 spar fra Kari Holmsen = minst 8 p, minst 5 spar. Nå starter Kristiansen en temmelig meningsløs spørremeldingsserie, og Vest viser i rekkefølge:

4 kontroller (Ess = 2, K = 1), 2 topphonnører minst 6. i spar, kløverrenons. Dermed fastsetter Øst kontrakten til 6 ruter, men det er et spørsmål om ikke Vest likevel burde ha lettet. Annet enn gående ruter kan ikke makker ha etter dette meldingsforløpet, men Kari Holmsen fryktet at storeslemmen ville være avhengig av en sparfinesse.

Sandsmark—Herseth melder naturlig. På 4 ruter har ikke Vest noen mulighet til å få greie på at makker har alle topphonnørene i trumf, og nøyer seg derfor med 6 ruter. Muligens ville det vært bedre å støtte ruterer allerede i 2. melderunde.

7 ruter	10
6 ruter	7
6 spar	5
6 gr, 7 sp, 7 gr	4

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	7
Herseth—Sandsmark	7

2. Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

Nord melder (hvis mulig) 2 ruter.

♠ EK 7	♥ N	♠ D 10 6 5
♥ EK 6 3	♠ S	♦ Kn 9 5
♦ Kn 6 3	♣	♥ 7 2
♣ E 10 4		♣ KD 8 2

Vest Holmsen	Øst Kristiansen
1 kl (2 ru) dobl	
2 gr	3 kl
3 hj	3 sp

Sandsmark	Herseth
1 hj (2 ru) 2 hj	
3 ru	3 hj
4 hj	

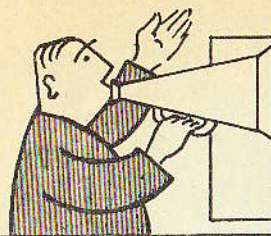
Med 27 hp tilsammen er det ikke lett å unngå å komme i utgang, men Holmsen—Kristiansen klarte det, om enn på en noe vakkende måte. Kløveråpningen er (igjen) på minst 16 p, og Kristiansens dobling av 2 ruter viser en jevn hånd med 5—8 p. Nå fant ikke Kari Holmsen på noe bedre enn 2 grand, som makker til alt hell ikke passet på. 3 kløver, 3 hjerter og 3 spar viser alle sammen 4-kortsfarger, og på dette tidspunktet kunne ikke Vest se hvor og hvordan en eventuell utgang skulle spilles, og valgte derfor å passe. Til tross for at makker hadde absolutt maksimum for sine meldinger kom de i en meget god kontrakt!

Det gjorde faktisk også Herseth—Sandsmark, til tross for at de ikke stoppet under utgang. På 3 ruter har ikke Øst noen annen mulig melding enn 3 hjerter, til tross for at hun bare har 3-kortsstøtte. Man kan forstå Vest som ikke gir seg under utgang!

3 kl, 3 hj, 3 sp	10
2 ru dobl (N)	9
4 hj	8
2 ru (N)	7
4 sp	6
2 gr, 4 kl	5
3 gr (V)	3
3 gr (Ø)	1

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	17
Herseth—Sandsmark	15

RESULTAT Service.-

MOSSECUPEN 1976

Middels 1120.

1. Nielsen—Nielsen	1368
2. Nilsen—Sveindal	1316
3. Lykkeslet—Pedersen	1276
4. Hansen—Jacobsen	1253
5. Haakonsen—Rostad	1252
6. Sjøberg—Skogan	1250
7. Bakke—Engvik	1242
8. Birkelund—Kringen	1234
9. Nising—Raaum	1222
10. Lühr—Risnes	1217
11. Baalerud—Kjos	1192
12. Holmsen—Kristiansen	1191

LILLEHAMMER BRIDGEKLUBBS
JUBILEUMSTURNERING

44 par. Middels 1806.

1. Kristiansen—Magnussen	2137
2. Rosenberg—Aas	2012
3. Nordstrand—Tvete	1978
4. Ahlsen—Josefsen	1972
5. Borge—Westmo	1951
6. Hagen—Kolstad	1945
7. Myhre—Aaserød	1936
8. Låland—Søderstrøm	1932
9. Napstad—Nøkleberg	1924
10. Magnussen—Opsahl	1914
11. Bækken—Sobak	1905
12. Karstensen—Øvergaard	1892
13. Brennbakken—Prøven	1889
14. Holm—Sørensen	1878
15. Fjæstad—Hestenes	1875
16. Idland—Lykkeslet	1862

ATLANTEN CUP 20.—21. nov. 1976

46 par. Middels 1980.

1. Arnøy—Farstad	2288
2. Brenne—Nyberg	2266
3. Moen—Nitter	2263
4. Lykke—Ramberg	2198
5. Rimstad—Storset	2191
6. Holen—Ofstad	2185
7. Holmeide—Larsen	2138

8. Knudsen—Osen	2124
9. Magnussen—Tislevoid	2113
10. Glein—Myrás	2112
11. Dyrnes—Olsen	2106
12. Bakken—Rolfsen	2098
13. Klokkerhaug—Vullum	2088
14. Male—Parelius	2077
15. Buer—Johansen	2075
16. Eliassen—Håndstad	2060

KVERNELAND BRIDGEKLUBB
JULECUP

50 par. Middels 2352.

1. Fyllingslid—Solheim	2753
2. Olsen—Sivertsen	2730
3. Dahl—Heskje	2718
4. Johansen—Sandum	2656
5. Laland—Thorsen	2612
6. Annfinsen—Reve	2594
7. Finnvoid—Sivertsen	2581
8. Bergo—Vassøy	2568
9. Auestad—Espeland	2560
10. Andersen—Egeland	2546
11. Berntsen—Kristiansen	2528
12. Kvia—Wahlberg	2514
13. Haaland—Kjeseth	2508
14. Auestad—Kverneland	2476
15. Karlisen—Romslo	2464

KAUTOKEINOTURNERINGEN

40 par. Middels 0.

1. Martinsen—Aakenes	413
2. Andreassen—Bull	337
3. Berg—Sæther—Johansen	329
4. Iversen—Jonassen	287
5. Haugjord—Leinan	239

HARSTAD SJAKK- og BRIDGE-
KLUBBS TURNERING

35 par. Middels 0.

1. Martinsen—Aakenes	281
2. Johansen—Solheim	245
3. Asplund—Straumsnes	211
4. Berg—Enoksen	187
5. Pettersen—Torgersen	177

Vest's hender

1. Øst gir, ingen i faresonen.
 ♠ ED 10 8 7 5 4 3
 ♥ E
 ♦ 9 7 6 3
 ♣ —
2. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 ♠ EK 7
 ♥ EK 6 3
 ♦ Kn 6 3
 ♣ E 10 4
3. Øst gir, alle i faresonen.
 ♠ EK 8
 ♥ KD 7 3
 ♦ —
 ♣ 10 9 7 6 4 2
4. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 Syd melder ruter på laveste trinn i første melderunde (under 5-trinnet).
 ♠ ED 7 5
 ♥ EKn
 ♦ E 7 4
 ♣ K 9 6 2
5. Øst gir, ingen i faresonen.
 Syd melder (hvis mulig) 2 kløver i første melderunde.
 ♠ D Kn 7 6
 ♥ Kn 10 9 4
 ♦ Kn 10 7 3
 ♣ 7
6. Vest gir, alle i faresonen.
 ♠ 8 5
 ♥ KD 9 6 4
 ♦ EKn
 ♣ EK 6 3
7. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 Syd melder spar på laveste trinn.
 ♠ E
 ♥ EK 9 6 5
 ♦ E 10 7
 ♣ ED 9 6
8. Øst gir, ingen i faresonen.
 ♠ KKn 7
 ♥ E
 ♦ EK D 10 6 2
 ♣ Kn 6 5

Øst's hender

1. Øst gir, ingen i faresonen.
 ♠ 6
 ♥ K 8
 ♦ EK D 8 4 2
 ♣ EKn 10 6
2. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 Nord melder (hvis mulig) 2 ruter.
 ♠ D 10 6 5
 ♥ Kn 9 5
 ♦ 7 2
 ♣ KD 8 2
3. Øst gir, alle i faresonen.
 ♠ 6
 ♥ EKn 10 4
 ♦ K 9 8 4
 ♣ E 8 5 3
4. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 ♠ K 10 8 6 3
 ♥ K 10 9
 ♦ 3
 ♣ D Kn 8 7
5. Øst gir, ingen i faresonen.
 ♠ K 10 9 4
 ♥ EK D
 ♦ D 5 2
 ♣ K Kn 9
6. Vest gir, alle i faresonen.
 ♠ 9
 ♥ E 7
 ♦ KD 10 9 6 2
 ♣ 8 7 4 2
7. Vest gir, Øst—Vest i faresonen.
 ♠ 8 3
 ♥ D 10 4
 ♦ KKn 5 2
 ♣ K 10 5 4
8. Øst gir, ingen i faresonen.
 ♠ ED 4 2
 ♥ KKn 10 6 3
 ♦ Kn 7
 ♣ D 2

KOPPANG-CUPEN 1976

44 par. 86 spill. Middels 1806.

1. Arnøy—Farstad	2274
2. Amundsen—Lien	2178
3. Ahlsen—Josefsen	2116
4. Losgård—Losgård	2052
5. Haugseth—Aas	2048
6. Bergaust—Johannessen	1985
7. Hagen—Vermund	1963
8. Dufseth—Dufseth	1939
9. Bjørnstad—Towsen	1933
10. Karlsen—Kristiansen	1917

ASTRA'S VELDEDIGHETS-TURNERING 1976

Pulje A. 41 par. Middels 570.

1. Aulid—Aulid	690
2. Lykkeslet—Risidal	682
3. Norén—Skalmerud	654
4. Jacobsen—Jørstad	640
5. Amundsen—Marstrander	636
6. Holmsen—Kristiansen	628

Pulje B. 54 par. Middels 741.

1. Bistrup—Sundeng	873
2. Belsnes—Gravseth	868
3. Hermansen—Kjeken	863
3. Arnesen—Urnes	863
5. Steffensen—Steffensen	827
6. Frydenberg—Frydenberg	826

Pulje C. 22 par. Middels 570.

1. Eidem—Munthe-Kaas	668
2. R. og P. Dick-Henriksen	656

3. Engebretsen—Sandholt	652
4. Lysthaug—Rørvik	650
5. K. og E. Middelthon-Moe	631

OSLO-CUP 1976

Pulje A. 28 par. Middels 460.

1. Clemetsen—Prestbakken	580
2. Riise—Sørvoll	551
3. Hallstenson—Jansrudvangen	547
3. Korneliussen—Vauvert-Jenssen	547
5. Larsen—Larsen	526
6. Melby—Pedersen	525
7. Mehre—Vinjevoll	503
8. Andresen—Merlid	502
9. Andersen—Johnsen	501
10. Førde—Ovstein	492

Pulje B. 28 par. Middels 460.

1. Borch—Nikolaisen	589
2. Bølviken—Fanavoll	557
3. Engvik—Bakke	553
4. Olsen—Waage	541
5. Bakken—Harberg	526
6. Bjørndal—Hvalø	513
7. Maugen—Theien	506
7. Jensen—Nordby	506
9. Ivarson—Lid	499
10. Helgesen—Sandsmark	498

OSLOPOKALEN

1. Harald Nordby	52
2. Rolf Melby	47
3. Knut Koppang	34

3. Øst gir. Alle i faresonen.

♠ EK 8	♠ 6
♥ KD 7 3	♥ E Kn 10 4
♦ —	♦ K 9 8 4
♣ 10 9 7	♣ E 8 5 3
6 4 2	

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
	1 ru
1 hj	2 hj
3 kl	4 hj
5 ru	5 hj
Sandsmark	Herseth
	1 hj
3 hj	4 hj

Ikke så mange honnrøpoeng tilsammen, men lilleslemmen i kløver eller hjerter er opplagt med kløveren 2—1. Holmsen—Kristiansen var virkelig i nærheten, men et par uoverveide meldinger fra Vests side førte til at de stoppet i ingenmannsland. De 3 første meldingene er naturlige, mens 3 kløver ifølge systemet skulle ha vist kortfarge. Med sin fine fordeling tok Kristiansen imot utgangsinvitte, og Vest hadde naturligvis ikke gitt opp tanken på slem. 5 ruter er cuebid, men benekter sparkontroll. Hennes melding skulle ha vært 4 spar, hvorpå Øst ville hatt en sjanse til å vise frem kløver Ess. Nå kunne ikke Kristiansen gjøre annet enn å bøye av i 5 hjerter.

Florry Sandsmarks 3 hjerter er naturligvis krav, men det spørs om hun ikke isteden skulle ha forsøkt seg med en spørremelding i 4 kløver eller rett og slett meldt 2 kløver. Aller best ville det ha vært med et renonsvisende cuebid (4 ruter), men det inngikk ikke i damenes slemssystem.

6 kl, 6 hj	10
5 kl, 4 hj	6
5 hj	5
3 gr	2

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	22
Herseth—Sandsmark	21

4. Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

Syd melder ruter på laveste trinn i første melderunde (under 5-trinnet).

♠ ED 7 5	♠ K 10 8 6 3
♥ E Kn	♥ K 10 9
♦ E 7 4	♦ 3
♣ K 9 6 2	♣ D Kn 8 7

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
1 kl	1 sp (2 ru)
2 sp	3 kl
3 hj	4 kl
5 kl	5 hj
5 sp	
Sandsmark	Herseth
1 kl	1 sp (2 ru)
4 sp	4 gr
5 sp	6 sp

Meget god tilpasning, og ingen umulig slem å nå med et naturlig system. Kløver Knekt er litt av et nøkkelkort: utfordrerne meldte slemmen med vissnet om at de hadde dette kortet, mens det var Vest som hadde kommandoen i Holmsen—Kristiansens meldingsforløp. Og det var ikke så lett å få Øst til å utlevere alle sine Knekter og tiere! 1 kløver og 1 spar skulle være greit. 2 spar er spørremelding, og Øst viser i rekkefølge: en topphonnør 5. i spar, 2. kontroll i hjerter, 3. kontroll i kløver. Kari Holmsen kunne helt gratis ha spurt i 4 ruter og fått svaret 4 grand (= 2. kontroll i ruter), men ville allikevel ikke visst om kløver Knekt!

Utfordrerne hadde et langt enklere meldingsforløp. Etter makkers 4 spar valgte Randi Herseth naturlig nok å gå videre, til tross for at hun var Essløs. Det viste seg å være en riktig avgjørelse, og må utvilsomt være riktig, i og med at Øst tydelig ser at tilpasningen er i orden.

6 sp	10
6 kløver	9
5 sp, 5 kl	5
3 gr	3

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	27
Herseth—Sandsmark	31

Billig!

En enestående sjanse.

Bridgetur til LONDON

22. - 31. Mai

Henvendelse: Oslo Bridgekrets,
Industrikt. 36, Oslo 3

5. Øst gir. Ingen i faresonen.

Syd melder (hvis mulig) 2 kløver i første melderunde.

♠ D Kn 7 6	♠ K 10 9 4
♥ Kn 10 9 4	♥ E K D
♦ Kn 10 7 3	♦ D 5 2
♣ 7	♣ K Kn 9

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
	1 kl (2 kl)
2 ru	2 gr
3 sp	4 sp
Sandsmark	Herseth
	1 sp (2 kl)
2 sp	3 gr
4 sp	

23 p tilsammen, meget kjedelig fordeling på Østs hånd, og dessuten endel bortkastede kløverhonnører. Likevel er det ikke lett å stoppe under utgang. Etter innmeldingen 2 kløver fikk Kari Holmsen jernteppe. 2 ruter skal vise 5-kortsfarge og 5—8 p, mens hennes riktige melding er «dobler», som viser en balansert hånd og samme poengstyrke. Muligens ville det vært enda bedre å passe, og nå gikk det over stokk og stein resten av veien. 2 grand og 3 spar er naturlige meldinger, og det er ikke til å undres over at Kristiansen lettet den til 4 spar. Han tror jo at makker har 5—4 i ruter og spar og 7—8 p.

Etter Randi Herseths sparåpning, var trumffargen allerede funnet i utfordrernes meldingsforløp, problemet var bare å stoppe i tide. Etter Syds innmelding burde vel Randi Herseth ha nedvurdert hånden til bare å være verd 2 grand, hvorpå Florry Sandsmark naturligvis hadde bremsset i 3 spar. 4 spar er i alle fall en fullstendig håpløs kontrakt.

2 sp	10
3 sp	9
2 hj	7
2 ru	6
2 kl (S)	5
2 gr (Ø), 3 hj	4
3 ru, 3 gr (Ø)	3
4 sp	1

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	28
Herseth—Sandsmark	32

6. Vest gir. Alle i faresonen.

♠ 8 5	♠ 9
♥ K D 9 6 4	♥ E 7
♦ E Kn	♦ K D 10
	9 6 2
♣ E K 6 3	♣ 8 7 4 2

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
1 kl	2 ru
2 hj	2 sp
3 kl	3 hj
4 hj	
Sandsmark	Herseth
1 hj	2 ru
3 kl	4 kl
4 sp	5 hj
6 hj	

«Poor judgement», er det ikke det det heter på engelsk? I alle fall må man kunne bruke et slikt uttrykk om begge østspillernes meldinger i dette spillet. At de velger å støtte makker istedenfor å gjenta den solide ruterfargen fører til at ingen av parene har noen sjanser til å finne frem til ruterslemmen. Kristiansens 2 ruter viser minst en topphonnør femte og over 8 p, 2 hjerter er spørremelding, og 2 spar benekter hjertestøtte og viser maksimalt 3 kontroller. 3 kløver er nå naturlig, og det kritiske punkt er kommet. Øst velger å vise sin sekundærstøtte i hjerter, og dermed nøyer Kari Holmsen seg med utgang.

De to første meldingene i utfordrernes meldeserie er naturlige, mens 3 kløver ikke nødvendigvis behøver å vise mer enn trekortsfarge. Det kritiske punktet er kommet også her (NB: 3 kløver er naturligvis krav til utgang, slik at 3 ruter ikke kan passes), og Randi Herseth velger å støtte kløveren. Ifølge parets avtaler skulle dette også ha vist 3-korts hjerter(!), slik at Florry Sandsmark legger kontrakten i 6 hjerter etter å ha avgitt en spørremelding i spar. Det var ihvertfall en god vurdering. 6 kløver er en håpløs kontrakt med sparutspill.

6 ru	10
5 ru	7
4 hj	6
5 kl	5
6 hj	4
5 hj	3

6 kl	2
3 gr	1
Delkontrakt	1

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	34
Herseth—Sandsmark	36

7. Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

Syd melder spar på laveste trinn.

♠ E	♠ 8 3
♥ E K 9 6 5	♥ D 10 4
♦ E 10 7	♦ K Kn 5 2
♣ E D 9 6	♣ K 10 5 4

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
1 kl	1 gr (2 sp)
3 hj	4 hj
4 gr	5 kl
5 gr	6 hj
7 hj	
Sandsmark	Herseth
1 hj	2 hj (2 sp)
4 hj	

Hvilken forskjell i meldestil! Kari Holmsen står på som en løve, mens Florry Sandsmark forsiktigvis drister seg i utgang. En mellomting ville kanskje være ideelt.

1 grand fra Kristiansen viser jevn hånd og minst 8 p, og 3 hjerter og 4 hjerter er naturlige meldinger. Deretter tar Kari Holmsen skjeen i sin egen hånd, og melder 7 hjerter via Blackwood. Hadde hun tatt med seg gratismeldingen 7 kløver på veien, hadde det blitt fulltreffer.

Florry Sandsmark burde som Vest egentlig åpnet med 2 kløver, men siden hun visste at Syd kom til å melde, så hun en sjanse til å få vist begge sine farger. På 2 spar er det imidlertid ganske utrolig at hun ikke foretar seg noe mer enn 4 hjerter, en melding makker praktisk talt aldri kan gå videre på. Hvis hun isteden hadde meldt 3 kløver og hørt 4 kløver fra makker, hadde de faktisk hatt en sjanse til å havne i den beste kontrakten!

Legg forøvrig merke til hvilke enorme problemer Vest hadde fått hvis hun hadde åpnet med 2 kløver (Halles). Etter 2 kløver — pass — 2 grand — 3 spar er Vest hjelpeløs, og resten av meldingsforløpet blir mer eller mindre

gjetting. Nå slapp hun de problemene, men klarte til gjengjeld ikke å løse de nye hun skaffet seg ved å åpne med 1 hjerter!

7 kl	10
6 kl, 6 hj, 6 gr	7
7 hj, 7 gr	6
6 ru	5
7 ru	4
Utgang	3

Stillingen:

Holmsen—Kristiansen	40
Herseth—Sandsmark	39

8. Øst gir. Ingen i faresonen.

♠ K Kn 7	♠ E D 4 2
♥ E	♥ K Kn 10
♦ E K D	♦ 6 3
10 6 2	♦ Kn 7
♣ Kn 6 5	♣ D 2

Vest	Øst
Holmsen	Kristiansen
	1 hj
3 ru	3 sp
4 ru	5 ru
Sandsmark	Herseth
	1 hj
3 ru	3 hj
3 gr	

Endelig full pott til begge par!

For en gangs skyld melder Holmsen—Kristiansen bare de fargene de har. 3 ruter viser normalt over 15—16 p og en god 6-kortsfarge. Når Øst ikke kan kontrollmelde kløveren på veien til 5 ruter, gir Kari Holmsen opp tanken på slem.

Slem var ikke Herseth—Sandsmark i nærheten av. Randi Herseth syntes nemlig ikke hun var sterk nok til å melde 3 spar (krever den meldingen noe tillegg i deres system?), og etter minimumssvaret til makker, var Florry Sandsmark fornøyd med å spille utgang.

3 gr, 4 sp, 5 ru	10
5 sp	8
4 hj	6
6 ru, 6 gr	4
5 hj	2
7 ru	1

Sluttresultat:

Holmsen—Kristiansen	50
Herseth—Sandsmark	49

Over til side 31.

Jon Sveindal:

NORGE TIL ETT RIKE

«Damebridge» er i dag et uttrykk med en odiøs undertone. For det første er det diskriminerende. Menn i damebridge er utelukket. Menn er rett og slett ikke damer. For det andre brukes det kvalitativt. Det betegner et nivå, et nivå som ligger endel under nivået i «kjønnsubestemt» klasse.

Hvorfor er det da så mange energiske og dyktige kvinner og menn i Norge som fortsatt går inn for kjønnsdiskriminering i bridgen?

Noe entydig svar på dette er vel umulig å finne, men jeg tillater meg å tro at en vesentlig årsak er menneskelig treghet (les konservatisme) og make-lighet.

Meget «upålitelige kilder» har kunnet fortelle at damebridgen ble unnfanget av menn for ca. 45 år siden. På den tiden reiste mannen rundt til store internasjonale turneringer, og for at ikke koner/kvinnelig reisefølge skulle kje-de livet av seg, ble det opprettet en egen sideturnering for kvinner. Som sagt, kildene er meget upålitelige, og jeg kan med min beste vilje ikke tro annet enn at denne påstand i beste fall er en grov forvrengning av faktiske forhold.

Hva som imidlertid tør være alment akseptert, er at det i 30-årene var en atskillig sterkere profisering av såkalte «kvinnelige» og «mannlige» egenskaper enn det er i dag. Stemmerett for kvinner i Europa var ennå i sin ungdom, kvinner var såvidt begynt å høste frukter av sin relativt nyvunne frihet.

Bridgen ble stort sett rekruttert fra borgerskapet og overklassen, og den sosiale elites syn på kvinnen har utvilsomt preget bridgens utvikling.

Verden har sett mange eminente kvinnelige bridgespillere, spillere som har hevet seg over «kvinnenivået» og konkurrert med og mot menn med stor he-

der. Hva disse kvinner egentlig har gjort, er ikke mindre enn enestående. De har ikke bare motbevist tesen om at «bridge ligger ikke for kvinner, de har ikke mannens intelligens, konkurransevne, o.s.v., o.s.v.», de har til og med frigjort seg fra Jantelovens jerngrep. Til tross for den enorme belastningen det er å være kvinne i et mannsamfunn!

Samfunnet har utviklet seg siden 30-årene. Gamle kjønnsroller er i ferd med å oppløses, og ikke minst er det viktig at kvinnen i dag av de aller fleste betraktes som intellektuelt likeverd-dig mannen.

Bridge er faktisk en av de få idretter i verden som kan drives på lik linje av mann og kvinne! Skal vi så la fortidens kvinnesyn bestemme bridgeutviklingen i dag?

Jeg synes det er galt.

Jeg synes det er trist at våre kvinnelige bridgespillere bevisst legger hindringer i veien for sine muligheter til å utvikle sine bridgeferdigheter. Jeg synes det er trist at de indirekte vil prinsippfeste at de er mannen underlegne når det gjelder egenskaper som gjør en til en dyktig bridgespiller. Jeg synes det er trist at vi har så få kvinnelige toppspillere. Jeg synes det er trist at vi i det hele tatt har noe som kalles «damebridge».

Hvis leseren etter disse betraktninger sitter igjen med inntrykket av at jeg er en svært melankolsk person, vil jeg ile til med et dementi. Jeg er faktisk

Over til side 24.

Per Henrik Drangsholt, Kristiansand:

SØRLANDSBRIDGE

Jeg har latt meg forlyde at man i BRIDGE i NORGE vil debattere det gamle stridsspørsmål: Norsk deltagelse i internasjonal damebridge. I snart 20 år har jeg hevdet at Norsk Bridgeforbund ikke bør bruke sine midler til det, og nok en gang skal jeg presisere hvorfor. I mer enn de 20 årene har jeg ment at Norsk Bridgeforbund har gjort og gjør for lite for å stimulere interessen for vår fritidshobby. Det vil føre for langt å ramse opp alt jeg mener kan gjøres, men la meg kort nevne:

1. Et skikkelig gjennomarbeidet og godt grunnkurs.
2. Støtte fra forbundet i arrangement av større parturneringer ute i kretsene.
3. Propagandalag som sendes rundt, f. eks. en propagandakamp med rama over 80 spill for dem som har den ære å delta i Europamesterskapet for Norge, å la den kamp landslaget i fotball i mine unge dager spilte mot Mjøndalen. En slik kamp ville uten tvil ha stor interesse i den krets som skulle få lov å være motstander.
4. Norsk Bridgeforbund burde stå bak et norsk bridgemagasin. Ære være alle dem som på privat basis har på-tatt seg denne oppgaven, men for kontinuitetens skyld, burde det være forbundets ansvar.

Så kommer vi til det som er den sure virkelighet. Få av disse tingene er det gjort meget med, og jeg er pinlig klar over at det trenges helt andre midler enn dem Norsk Bridgeforbund rår over, om man skal komme noen vei. Men hvis man som jeg mener at bridgen er en særlig god hjelp når det gjelder å få noe fengslende og spennende ut av fritiden, altså en fritidshobby som kan gjøre en ellers triviell hverdag ut-

holdelig, er vi kommet et stykke på vei. Da er det heller ikke så langt til å se den er et botemiddel mot ungdomskriminalitet og alkoholisme, og da nærmer det seg vel at samfunnet, d.v.s. staten, må være med å skyte til midler av en helt annen størrelse enn dem vårt forbund er vant til å operere med. Hvis dette skulle skje, eller la meg si, når dette skjer, vil jeg håpe at vi i god tid i forveien en gang for alle var ferdige med å bruke penger til sær-deltagelse ved representasjon i utlandet. Hele spørsmålet om internasjonal deltagelse fra Norsk Bridgeforbund er delikat i mine øyne, og en vesentlig side ved saken må være om den virker stimulerende på interessen hjemme, la meg si på samme måte som jeg tror stjerneridretten er med å stimulere interessen for alminnelig idrettsutøvelse. I Norge har representasjonen i damebridgen vært ivarett av en så liten håndfull spillere at de neppe har påkalt alminnelig interesse, og prisen for dette har vært skyhøyt over hva Norsk Bridgeforbund har hatt råd til. Og når vi får statlige midler, må vi ikke risikere at vi blir kritisert for å bruke dem til feriereiser til utlandet for middelmådige bridgespillere istedenfor å bruke dem til fremme av bridgen som helhet. I dette landet er det nok av offentlige komitéer og utvalg som er på feriereiser rundt omkring, om ikke vi også skal gjøre denslags.

Det er ett argument når det gjelder internasjonal deltagelse som jeg gjerne vil avlive med en gang, og det er dette at når det først arrangeres EM for damer, bør vi være med. Intet kunne være galere. For å få slutt på en så uverdigg situasjon som at damene skal spille i en gruppe for seg selv, bør Norsk Bridgeforbund nekte å delta i dette. Jeg hører også hevdet at da får aldri damene i Norsk Bridgeforbund

●●●●

VI SIER VÅR MENING

Siss Andresen:

Et hjertesukk først — kan vi ikke bli kvitt den odiøse betegnelsen «dame-bridge»? Snakker man om «herre-bridge» unntatt når det refereres til våre aners sammenkomster med tre retters middag, cognac og sigarer? Jeg har fått æren av å åpne ballet, ikke fordi jeg er «dame», men ifølge en demokratisk, alfabetisk rekkefølge. Min mening er klar, det er et ABSOLUTT BERETTIGET BEHOV for en kvinneklasse. Vi er ikke og blir ikke (med noen uhyre få unntagelser) like gode bridgespillere som menn. Det har intet med manglende intelligens å gjøre, skjønt logikk er det jo svært få av det sterke kjønn som vil beskyldes oss for å ha fått utlevert.

Grunnen, slik jeg ser den, er en helt annen, og enhver gift kvinne i dette land vil kjenne seg igjen: Vi mister 10 av de mest utviklingsgivende årene på barnepass. Ingen fortenker FAR i at han skal ha fritid til å satse på sin hobby, men hvilken ektemann stepper inn og overtar mors plass flerfoldige

ganger i uken, år etter år, for at hun skal få den trening og rutine som trenes i toppbridge?

Dette høres kanskje ut som klassisk, uttøret rødstrømpepropaganda, men det er da faktisk bare bitter, grå hverdag?

De 10 årene er uerstattelige; når vi kommer tilbake til bridgen er vi i midten av 30-årene og har mistet uvurderlig tid.

Så lenge 95 % av oss trives med og føler oss hjemme i en kvinneklasse, så lenge WBF og EBL opprettholder adskilte klasser, så lenge en hel rekke land arrangerer nasjonale mesterskap for sine kvinnelige medlemmer, så kan jeg ikke se noen grunn til at lille Norge skal behøve å være foregangsland i denne saken.

Vi var ett av de første land i verden som innførte stemmerett for kvinner — la oss få bruke den til å bli hørt i bridgekretser også, selv om enkelte «overlegne mannhjerner» synes vi stempler oss selv som mindreverdige.

Sørlands . . .

anledning til å delta i internasjonal bridge. Til det er å si at av Norsk Bridgeforbunds 14 000 spillere er ca. 11 000 menn. Hvis jeg tar hardt i, er det av disse 11 000 maksimum 50 som det kan komme på tale å gi sjansen til å representere internasjonalt. Konsekvensen er at enten får damene perfektjonere seg så de blir gode nok til å få representasjonsoppgaver, eller også får de gråte sammen med de 10 950 mannlige medlemmer av forbundet som heller ikke blir tatt ut til å representere. La meg så tilslutt få gjenta at bridge er bridge, uansett kjønn og alder. Og for å rydde enhver misforståelse ut av verden: Jeg setter stor pris

på å ha damene med i bridgen, og jeg mener de høyner nivået på mer enn én måte. Det er vel ennå så meget gutt igjen i enhver mann at han ikke liker å bli slått av en pikte, og selv i vår unisextid, tror jeg det blotte nærvær av damer påvirker atmosfæren. Jeg er så gammeldags at jeg tillater meg å si at de er med å gi vår hobby et dannet preg, hvilket ikke skal undervurderes.

Enhver epistel bør inneholde noe praktisk bridge, og her kommer en smakebit fra Caledonien Cup som i år samlet deltagere fra mange kanter av landet. Som vanlig i en større parturne-

Over til 3. omslagsside.

Sverre Frich:

Vår lett aldrende medredaktør har i lengre tid mast på oss for å få et damenummer. Så hermed starter vi det nye året ved å kaste oss inn i den heksegryten som heter «Damebridge». Hvilket ord, forresten.

Vi vet fra hvert eneste forbundsting at skal man få representantene til å nå de oratoriske høyder, er det bare å sette «Damer og EM-representasjon» opp på dagsordenen. Talerne er stort sett de samme hvert år, sterkt engasjerte for og imot. Mitt personlige syn er at jeg ikke tror noe på at damer har noen reell sjanse til å få delta i noe EM i dette århundre hvis de skal stille i åpen klasse. Hvorfor? *Motivasjon*, *Konsentrasjon* og *Ambisjon*, er nøkkelord i bridge. Dog ønsker jeg ikke å bli arrestert for å diskriminere noen. Dertil er min respekt for det «svake» kjønn for stor.

Personlig har jeg opplevd å høre damer uttale: «NBF må ikke glemme at vi tar av våre feriedager når vi skal spille EM!» Neivel, dette er jo en grei argumentasjon, men på den annen side er det vel heller ikke riktig at NBF skal finansiere ferien deres?

Jeg mener dog allikevel fast og bestemt at vi skal fortsette å støtte damebridgen. Dog under en bestemt forutsetning; at de damene som skal stille opp må være seg sitt ansvar bevisst når de spiller for vårt land. De må trene mest mulig med og mot mannfolk, så kommer nok også resultatene. Jeg tror forøvrig at det er adskillig lettere å hale i land et EM for damer, enn det er i åpen klasse. Og den dagen vi vinner et EM, vil interessen for toppbridge få et kraftig puff fremover her i landet.

William B. Herseth:

Mitt grunnsyn er:

Forbundets midler skal prinsipielt anvendes til beste for alle medlemmer. Ingen skal forfordeles — og ingen skal prioriteres.

På den prinsipielle bakgrunn faller det naturlig å vurdere hva Norges delttagelse i Dameklassen i EM har kostet forbundet i de siste 10 års tid — i relasjon til de oppnådde resultater.

Jeg stilte derfor generalsekretær Per Pettersen følgende enkle spørsmål:

«Hvor meget anser du at Norges delttagelse i Dameklassen i EM har kostet NBF i de siste 10 år forbundet har betalt?

Generalsekretærens svar kom som et skudd:

«Det er lett å svare på. Nå koster et lag ca. kr. 30 000,—. Før var det noe rimeligere. Følgelig anser jeg utgifterne i 10 år til å være noe mellom kr. 250 000,— og kr. 300 000,—»

Altså: *Mer enn en kvart million!*

På fruktene skal treet kjennes. La oss se på resultatene i de senere år (uten å glemme at vi for 25 år siden ble nr. 2 av 7 startende land): 1970: Nr. 10 av 13. 1971: Nr. 5 av 15. 1972: EM ikke arrangert. 1973: Nr. 6 av 14. 1974: Nr. 13 av 14. 1975: Nr. 13 av 15. 1976: EM ikke arrangert.

Det er da opp til hvert enkelt medlem av NBF å vurdere om de kolossale utlegg har gitt regningssvarende resultater og om de relativt få damespillere i vårt land har fått sin rundelige del av «kaka».

Spørsmålet om dette har resultert i negativ PR skal jeg la ligge.

Men skal vi da ikke sende damelag «ut for å lære»? Det er et populært standpunkt i mangel av argumenter. Svaret er bare så altfor enkelt:

Vi har altfor lenge sendt ut damelag for å lære — å tape! Våre jumbore-sultater i de siste årene — med forskjellige spillere — må bli en vekker. «Turistbridge» har ikke NBF råd til å betale — år etter år. Vi må prøve å få frem et damelag som holder mål — med sikte på å delta i Dameklassen i EM.

Hvorledes:

Vi må planmessig bygge opp et damelag som klarer å hevde seg mot våre beste eller våre bedre herrelag. Det var slik dr. Paul Stern gjorde, da han i tredveårene skapte det suverene østerrikske damelaget som dengang vant alt.

Vi må bort fra skjønsmessig uttagning med alle de kryssende hensyn som da gjør seg gjeldende.

Og vi må fremfor alt bort fra å arrangere parturneringer som uttagning for den lagturnering et EM er.

Tommy Sandsmark!

DAMEBRIDGE OG PRIORITERING

Det er nok ikke så enkelt å sette ned på papiret i korte ordelag hva man mener om damebridge. Mitt grunnsyn er i alle fall klart. Jeg mener at sålenge WBF og EBL opprettholder egen dameklasse i de store mesterskapene, bør medlemmene være med på det. Men dette er noe enkelt. Det er jo klart at EBL vil fortsette med egen dameklasse hvis ingen boikotter. Om man vil avskaffe dameklassen, må jo noen begynne å slutte. Spørsmålet er hva man er tjent med på sikt.

Jeg tror dette kompliserte spørsmålet er en prioriteringssak. Bør damebridgen prioriteres? Ja. Og Nei! Argumentasjonen for egen dameklasse springer egentlig ut fra det faktum at damene ikke hevder seg i konkurranse med menn. En ting psykologer har på-

vist helt siden Freud's storhetstid, er at intelligensmessig er der ikke store forskjellen på kvinner og menn. Det må altså være andre årsaker til at damene spiller dårligere bridge enn mennene.

Det er helt klart for meg at damebridgen bør prioriteres. Det er bare et spørsmål om *hva* ved damebridgen som bør prioriteres. Jeg mener at NBF bør satse langt sterkere enn tidligere på å utvikle damebridgen her i landet. Gjennom informasjon, instruksjon og bevilgninger, burde man kunne øke interessen for damebridgen. NBF burde få en så god kontakt med hver enkelt klubb og krets at talentene ble oppdaget i tide og tatt vare på! Dette er det jeg kaller en riktig prioritering. Prioriteringen i dag er etter min mening gal. Man satser tusenvis — for ikke å si hundretusenvis av kroner i løpet av noen tiår for at noen utvalgte

Over til side 32

NORGE TIL ETT RIKE . . .

optimist! Ikke bare generelt, men også når det gjelder kvinner og bridge. Noen få av landets beste kvinnelige bridgespillere har allerede sagt nei til «damebridgen», de har innsett at ved å opprettholde en dameklasse, gjør man seg selv en bjørnetjeneste. Konkurransespillere er alle ambisiøse, selv om ambisjonene kan være så ymse. I klubben vil de fleste ha som mål å få spille i den seedede puljen, etter hvert vil noen kanskje se reelle muligheter for å kjempe i toppen om krets-mesterskap. For noen vil en plass i en av NM-finalene bli et rimelig mål, andre får etter hvert ambisjoner om å spille på landslaget.

Som i alle andre idretter må vi pent finne oss i å redusere vårt ambisjonsnivå når erfaringene viser at våre mål har vært for høye. Mange av oss faller ned på et mål som går ut på å gjøre det så godt som mulig, kanskje fordi vi erfarer at vi rett og slett mangler det som skal til for å bli toppspillere. Like fullt fortsetter vi å spille turneringsbridge, fordi bridge er spillet, og fordi konkurransen gir atskillig mer enn kun sølv og ære.

Skal man utvikle seg innen sin idrett, må man sette seg mål. Jo høyere mål man setter seg, jo større blir motgangene, og desto mer arbeid må nedlegges for å nærme seg målet. For å bli bedre må man lære av de beste. Det blir ofte smertefulle erfaringer, men man lærer! De beste i vår egen lille bridgeverden er ikke kvinner. Følgelig vil tilhengere av egen dameklasse gi sin egen utviklingsmulighet et handikap!

Damebridge representerer for et stort antall norske kvinnelige bridgespillere en begrensning av deres aspirasjonsnivå! Å bli best blant damene kan ikke være tilstrekkelig, utviklingen må ikke stoppe ved et damelandslag!

Jeg tror tiden er moden for full integrasjon av kvinnen i bridgesamfunnet. La oss i fremtiden gå inn for å samle bridge-Norge i ett rike!

La oss matche damene på lik linje med herrene, og våre kvinnelige talenter vil kunne bli støttespillere på vårt «åpne» landslag!

Og la oss vise bridgeverdenen at vi ikke er et folk av nikkedukker, som stiller lag i dameklassen «fordi alle andre gjør det»!

Leif-Erik Stabell:

EKSPERTKLUBBEN

1. Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ E Kn 87 ♥ 10 9 7 6 ♦ E D 8 6 5 ♣ —
 Vest Nord Øst Syd
 2 kl* pass 3 gr ?

* Presisjon: 11—15 p, minst 5 kl.

2. Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ D 8 ♥ D 8 5 4 3 ♦ E K D 8 ♣ E 6
 Vest Nord Øst Syd
 2 sp pass pass doubl
 pass 3 kl pass ?

3. Nord gir. Ingen i faresonen.

♠ D 10 9 6 4 ♥ K 8 6 2 ♦ 5 ♣ Kn 8 4
 Vest Nord Øst Syd
 2 gr pass ?

4. Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ 9 5 3 2 ♥ D 8 6 ♦ K 10 8 7 5 3 ♣ —
 Vest Nord Øst Syd
 1 hj pass 2 hj pass
 4 hj doubl pass ?

5. Syd gir. Ingen i faresonen.

♠ K Kn 9 7 ♥ E 10 ♦ E D Kn 10 6 ♣ E 4
 Vest Nord Øst Syd
 pass 1 hj pass 1 ru
 pass 3 kl pass 2 sp
 ?

6. Vest gir. Ingen i faresonen.

♠ D 6 ♥ E 8 3 ♦ D 10 6 2 ♣ K Kn 7 6
 Vest Nord Øst Syd
 1 kl pass 1 sp pass
 1 gr pass 2 ru pass
 pass pass

Hva spiller De ut?

(Motparten spiller Culbertson med sterke grandåpninger.)

OPPGAVERNE I NR. 9.

Oppgave 1 denne gangen er ganske interessant. Den ble nemlig sendt til juryen i januar i fjor, men kom ikke med i bladet p.g.a en trykkfeil. Ett år senere fikk så juryen forelagt den samme oppgaven! Etter kommentarene å dømme, er det ikke mange som kjente den igjen, og etter svarene å dømme, har dagsformen tydeligvis spilt en vesentlig rolle for en del jurymedlemmers svar. Vi skal ta oss tid til å gå gjennom hele listen.

1. Syd gir, alle i faresonen.

♠ D 10 3 ♥ E 8 5 ♦ E D Kn 9 6 3 ♣ D
 Syd Vest Nord Øst
 1 ru pass 1 sp pass
 ?

2 spar — 10, 3 ruter — 8, 2 ruter — 7,
 2 hjerter — 5, 3 spar — 1.

Steffen Steen Møller er tydeligvis blitt forsiktigere i løpet av året:

Steen Møller I: «3 ruter. Takket være tilpasningen i spar er hånden akkurat sterk nok til dette hoppet, og makker bør ta muligheten for en viss sparstøtte i betraktning når han overveier sin neste melding.»

Steen Møller II: «2 ruter. Kortene er litt for dårlige til 2 hjerter eller 3 ruter, og en direkte sparstøtte er litt misvisende. Jeg håper i stedet på en sjanse til, med risiko for å miste en hard 4 spar.»

Ikke alle er blitt forsiktigere:

Sørvoll I: «3 ruter. Jeg sier pass på makkers 3 grand.»

Sørvoll II: «3 ruter. Jeg mener fremdeles det er bedre å overmelde enn å undermelde.»

(Husket han igjen oppgaven, tro?)

Rüse I: «Den gode spartilpasningen rettferdiggjør 3 ruter.»

Rüse II: «3 ruter. «A close decision.»»

Nordby I: «3 ruter. Poengmessig i underkant, men med en god sekskortsfarge + tilpasning anses hånden for å være verd meldingen.»

Nordby II: «3 ruter. Hvis makker ikke kan melde på 3 ruter, er det også lite sannsynlig at utgang i spar skal stå.»

Sørvoll, Riise og Nordby er slett ikke de eneste konsekvente jurymedlemmene. Roy Kristiansen og Erik Bølviken har svart 2 spar begge ganger, med praktisk talt identisk argumentasjon.

Bølviken: «2 spar. Alternativ 2 ruter, 3 ruter. Synes 2 spar er den melding som best kombinerer to kryssende hensyn: Å finne beste utgang (i grand, spar eller ruter), og å stoppe i en vinbar delkontrakt når utgang ikke står. Meldingen har sine svakheter, men argumentene mot alternativene synes å være enda sterkere.»

Arne Hofstad er av samme mening, og det virker stort sett som om sparmelderne er de mest konsekvente:

Hofstad I: «2 spar. Jeg må innrømme at jeg ikke har forstått redaksjonens idé med denne oppgaven. Kan det virkelig tenkes at det er noen som melder 2 ruter?»

Ja, faktisk. Det eneste som er forandret etter ett år, er selvsikkerheten:

Hofstad II: «2 spar. Jeg synes det er en selvfølgelig melding, men det kan jo skyldes at «juryen åpenbart ikke har forstått noe» som redaktøren så smakfullt uttrykker det.»

Den siste konsekvente sparmelder:

Wang: «2 spar. Litt undermeldt, men jeg er redd for at sparfargen kan «blåse bort» hvis jeg melder 3 ruter.»

I fjor var Rolf Melby alene om denne meldingen:

Melby: «2 hjerter. Jeg tror dette svaret skaper best mulighet for å finne frem til beste kontrakt, for det er vel ikke tillatt å melde 2½ spar i dette magasinet heller? Beste alternativ: 2 spar!»

Denne gang har han fått med seg 3 andre jurymedlemmer. Ingen tvil om at

det er blitt mer populært å melde på 3-kortsfarger:

Andreassen II: «2 hjerter.»

Pedersen I: «2 spar. Avhengig av stil. Synes kortene er litt for gode til 2 spar, men faren med 3 ruter er at sparfargen forsvinner, og så går man bet i 3 ruter. Jeg er imidlertid vant til å bruke 3 ruter i denne posisjonen på kjempesterke hender, eller hender med spartilpasning. Uten spartilpasning, men med sterk ruterfarge, er ofte hopp til 2 eller 3 grand til rådighet. Med min faste makker hadde jeg nok derfor meldt 3 ruter.»

Din faste makker den gang var Harald Nordby. Nå er det imidlertid Rolf Melby.

Pedersen II: «2 hjerter. Har ingen helt dekkende melding til rådighet. Melder 2 hjerter, og håper at makker kan melde en gang til.»

Føyer du deg alltid etter makker? I så fall har kanskje Per Breck og Reidar Lien noe å lære, de skifter standpunkt om hverandre, kanskje ut fra prinsippet: «når makker mener at dette er en god melding, da må den være dårlig».

Breck I: «2 ruter.»

Lien I: «3 ruter. Viser styrken først. Makker gjenmelder hvis han har 5 spar. Unngå dessuten problemet om jeg skal støtte til 2 eller 3 spar.»

Hvilken makker er det som alltid melder en gang til med 5-korts spar? Ingen, har tydeligvis Lien funnet ut i løpet av året.

Lien II: «2 ruter. Kan ikke makker melde en gang til, har vi neppe utgang i kortene. Sier han nå 2 spar, melder jeg 4 spar.»

Breck II: «2 hjerter. Utviklingsmessig den beste melding. Alternativt vil jeg foretrekke 2 ruter.»

Poenget med å melde 2 hjerter, er naturligvis det at makker med 4-4 i spar og hjerter melder 1 hjerter over ruteråpningen. Om makker derfor skulle gi seg til å støtte hjerterfargen, kan vi trygt gå ut fra at han har 5-korts spar. På den annen side vil vi

ha store vanskeligheter med å stoppe under utgang hvis det ikke finnes tilpasning, men meldingen binder oss ihvertfall ikke til noen bestemt trumfarge, slik 2 spar og 3 ruter (i særdeleshet) vil kunne gjøre.

Etter alle disse forvirrende og motstridende argumenter, er det kanskje på sin plass med en kort oppsummering:

2 spar leder oss sannsynligvis til en god delkontrakt hvis makker skulle være svak, men kan føre til at vi kommer i 4 spar på 4-3, hvilket ikke behøver å være noen god kontrakt. Det er dessuten en undermelding. 3 ruter er derimot en overmelding, og det er ikke engang sikkert at vi finner 5-3 i spar. (Makker gjentar vel ikke alltid sparfargen hvis den er på 5 kort?). 2 hjerter er også en overmelding, og fører oss ofte til håpløse utganger uten tilpasning.

Er det virkelig ikke flere som har innsett fordelene ved bare å melde 2 ruter? Hvis makker kommer igjen, kan vi få beskrevet hånden temmelig nøyaktig, og hvis makker skulle passe, er det svært sjelden vi har utgang. Dessuten vil vel makker passe like ofte på 2 spar som på 2 ruter med svak hånd og 5-korts spar. Andreassen er en av de få som meldte forsiktige (jeg er fristet til å se bedre, men risikerer vel å få hele juryen på nakken) for 1 år siden.

Andreassen I: «2 ruter. Med denne melding er man best preparert dersom makker kommer tilbake. Hvis makker har:

♠ K Kn 4 3 2
♥ K 10 3 2
♦ 2
♣ 4 3 2

vil han passe på 2 spar og 3 ruter, mens han sannsynligvis vil melde 2 hjerter over 2 ruter. Dermed kommer Syd tilbake med et hopp i spar, og mulighetene for å komme i 4 spar er tilstede.»

Blant løserne fikk 3 ruter et klart flertall, hele 60 % stemte for dette budet. 2 spar og 2 ruter fikk 20 % hver, mens ingen fant på å melde 2 hjerter. Gjennomsnittet ble 7,8.

2. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E 4 ♥ D 10 7 5 3 2 ♦ 8 ♣ E 10 9 6
Syd Vest Nord Øst
pass pass pass pass
1 hj pass 3 hj dobl.
?

4 ruter — 10, 4 kløver — 8, 4 hjerter — 6, pass — 3, 3 spar — 2.

Ved første øyekast kan det se ut som om vi har en opplagt 4 hjerter-melding, men ved nærmere ettertanke dukker det opp en mengde alternativer. Det er nemlig en stor fare for at Vest vil kunne produsere 4 spar over 4 hjerter, og hva skal vi så gjøre hvis makker passer (eller dobler)? Det bør vi allerede nå ta standpunkt til, og det later til at flertallet i juryen har tenkt å la motparten spille 4 spar. I så fall ser det ut til å være vitalt å få en ruterstjeling!

Andreassen: «4 ruter. Ruterutspill betyr sannsynligvis 4 spar. Makker må vel ha et inntak i hjerter eller kløver.»

Sørvoll: «4 ruter. Jeg vil ha ruter ut mot 4 spar, men melder kanskje likevel 5 hjerter over 4 spar dersom makker passer den.»

Kanskje?? Er det lengden av makkers tenkepause som avgjør hvorvidt du skal melde 5 hjerter?

Melby: «4 ruter. Utspillsdirigerende mot 4 spar.»

Ved å melde 4 ruter er vi sikret ruterutspill mot 4 spar. Men er det sikkert at makker oppfatter at vi har singleton?

Bølviken: «4 ruter. Vil sikre meg ruterutspill mot den sannsynlige sluttkontrakt 4 spar dobl. Håper makker ikke tror at jeg har en rød to-seter, og som følge av det går i 5 ruter eller hjerter.»

Det er nok dessverre en fare for at han vil tro det. Finnes det noen annen løsning som forhindrer dette?

Breck: «4 kløver. Faren for sparmelding fra Vest er stor, og hvis motspillet ikke klaffer, kan vi risikere at den kontrakten går hjem eller blir en billig stamp. Hvis Nord spiller kløver ut, og ruter kommer i sving før hjer-

terforbindelsen brytes, er utsiktene til bet store. Det kan dessuten være av betydning for Nords neste melding å vite hvor Syds sekundærfarge er.»

Pedersen: «4 kløver. Antar at det holder om jeg vrir ruter mot en evt. 4 sparkontrakt. Synes 4 kløver er en adskillig mer konstruktiv melding enn 4 ruter.»

Det er ingen tvil om at 4 kløver er en mer konstruktiv melding enn 4 ruter. Da spillet forekom i Oslomesterskapet i fjor, måtte det imidlertid ruter ut for å bete 4 spar. Det hele så nemlig slik ut:

<p>♠ K 5 ♥ K Kn 6 4 ♦ 10 5 3 ♣ KD 7 4</p>		<p>♠ Kn 9 8 6 2 ♥ — ♦ ED Kn 7 ♣ Kn 8 3 2</p>	
<p>♠ D 10 7 3 ♥ E 9 8 ♦ K 9 6 4 2 ♣ 5</p>		<p>♠ E 4 ♥ D 10 7 5 3 2 ♦ 8 ♣ E 10 9 6</p>	

Legg merke til at 5 hjerter er bet med kløverutspill. Ved å melde 4 ruter fikk Nord—Syd 1 dobbelt bet i 4 spar = 100, hvilket allikevel ga over middels på Øst—Vest, i og med at mange Østspillere ikke hadde vært med i meldingsforløpet.

Eneste måten man kan få godt spill på, er å hindre motparten i å melde 4 spar. Finnes det noen måte å gjøre det på?

Lien: «3 spar. Begge sider kan godt ha utgang her. Prøver å minske sjansen for at motparten melder 4 spar over 4 hjerter.»

Etter hva jeg kan skjønne, må vel 3 spar bare øke sjansen for at motparten kommer i 4 spar. Ikke bare kan Vest nå som før melde 4 spar, men han kan også doble og gi makker sjansen til å melde utgangen!»

Steen Møller: «4 hjerter. Alle taktiske meldinger har visse perspektiver, f. eks. 4 kløver for å sikre beste motspill (kløver ut og ruter tilbake) mot 4 spar dobbelt, eller «redobler» for å vise stor styrke. Ved å melde 4 hjerter håper jeg at Vest vil holde munn. Både han og hans makker har passet først, og

da Vest sikkert har en eller to hjerter, vil han kunne frykte en duplisering av verdiene, som gjør 4 spar for dyr.» Hvorfor skulle han frykte en «duplisering av verdiene»? Øst kan da umulig ha mer enn 1 hjerter. (Og selv det er ganske tvilsomt).

Hofstad: «4 hjerter. Heller ikke her finner jeg noe å velge mellom.»

Det gjorde imidlertid innsenderne, for deres svar fordelte seg temmelig likt på pass og 4 hjerter. 4 kløver og 3 spar fikk også noen strøstemmer, mens ingen fant på å melde 4 ruter. Gjennomsnittet ble 4,7.

Passmelderne hadde kun én talsmann i juryen:

Riise: «Pass. Fritt etter Piet Hein: «Når du ingen tanke har, gjør da ej din tale klar. (Tilegnet R. M. «en av de 5»).»

3. Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ KD 9 8 ♥ 8 7 5 4 3 2 ♦ K 4 ♣ E

	Syd	Vest	Nord	Øst
			1 kl	1 hj
1 sp	pass	2 ru	pass	
2 hj	pass	3 kl	pass	
?				

3 hj — 10, 5 kl — 7, 6 kl — 6, 3 sp — 3, pass — 1.

Hva vet vi av meldingsforløpet? Makker må ha en sterk hånd, og 6—4 i minor. Med 6—5 ville han sannsynligvis gjennmeldt 3 ruter, og med 7—4 ville han etter alt å dømme ha hoppet til 3 kløver i 2. melderunde. Til tross for at vi har 13 p, god fordeling og 2 honnører i makkers farger, er det likevel ikke opplagt hvor vi skal havne. De fleste velger derfor å kreve videre med 3 hjerter, men det spors vel om makkers svar kan hjelpe oss noe særlig. Hvordan skal vi f. eks. kunne få makker til å forstå at kløver Knekt er et meget vitalt kort?

Breck: «3 hjerter. Ytterligere opplysninger er ønskelig. Det kan meget vel være kløverslem i disse kortene.»

Pedersen: «3 hjerter. Bør vise at jeg har en ganske god hånd.»

Wang: «3 hjerter. Her kan alt stå fra 4 til 7 kløver. Kanskje makker er renons i hjerter. I så fall melder han 4 hjerter.»

Og kanskje Vest er renons i hjerter. Da doubler han 3 hjerter.

Andreassen: «3 hjerter. Sannsynligvis skal vi spille 6 kløver. Men det skader ikke å spørre om makker har hjerterhold. Har han:

♠ E
♥ K 2
♦ ED 3 2
♣ KD Kn 4 3 2

ville det være tåpelig å spille 6 kløver med en sikker hjerterstjeling hos Vest.»

Av dem som ikke melder 3 hjerter har jeg absolutt mest sans for Roy Kristiansen:

Kristiansen: «6 kløver. Makker bør ha noe sann som:

♠ E 2
♥ 2
♦ ED 3 2
♣ KD Kn 4 3 2

og da bør 6 kløver være en rimelig kontrakt. Andre meldinger kan lett føre til forvirring.»

Med denne hånden har Jostein Sørvoll (i fullt alvor!) tenkt å havne i 4 spar!

Sørvoll: «3 spar. Makker har vel 6—4 i kløver og ruter. Dersom majorfordelingen er 2—1 med E 2 i spar, spilles 4 spar utmerket med hjerter ut. Hvis han ikke sier 4 spar, får vi spille 5 kløver, for med den tilpasningen vi har, tror jeg lite på slem.»

Alle bridgespilleres drøm: å komme i en utgang eller slem med 4—2 i trumf, og havne i den eneste kontrakten som står!

Bølviken: «5 kløver. Hva ellers?»

3 ruter, svarer innsenderne. Utrolig nok fikk denne meldingen hele 30 % oppslutning, mens et annet svar som heller ikke ga poeng, nemlig 4 kløver fikk 20 % av stemmene. Resten fordelte seg jevnt på 3 hjerter, 5 kløver, 6 kløver og 3 grand(!). Gjennomsnittet ble bare 2,3.

Det var hva innsenderne svarte. Men hva svarte Melby?

Melby: «Pass. Sjelden for meg — men ifølge Luther — jeg kan ikke annet!» I så fall må du gå over til ludo.

4. Vest gir, alle i faresonen.

♠ 5 ♥ ED 8 7 ♦ E 3 ♣ Kn 8 5 4 3 2

Syd	Vest	Nord	Øst
	1 sp	pass	2 sp
?			

Pass — 10, doubler — 7, 3 kløver — 2.

Er det for risikabelt å kaste seg inn i meldingsforløpet på det nåværende tidspunkt, eller er sjansen for at vår side har den høyeste kontrakten så stor at vi simpelthen er nødt til å melde? Et knapt flertall i juryen velger å passe:

Pedersen: «Pass. Fristende å være med, men det synes for risikabelt.»

Melby: «Pass. Jeg kan ikke alltid være med!»

Andreassen: «Pass. Med gråten i hal-sen.»

Så har vi den gruppen som alltid mener det er makkers oppgave å ta sjanser:

Hofstad: «Pass. Det er ikke meg som skal balansere her, det er makker etter en eventuell pass fra Vest.»

Breck: «Det er selvsagt fristende å doble, og jeg tror knapt det vil føre til noen katastrofe, men best er det nok å passe i håp om at makker kan gjenåpne om nødvendig.»

Beklageligvis er det svært sjelden makker kan gjenåpne hvis Vest nå passer, av den gode grunn at han sannsynligvis er lang i spar:

Kristiansen: «Dobler. Hvis det skal tas noen aksjon, må det gjøres nå, idet makker fort er lang i spar og må passe. Hvis makker melder 3 ruter bør han ha 5-kort, og da passer jeg.»

Bør han ha 5-kort?? Hva skal stakkaren melde med 4—3—4—2 eller 3—3—4—3 uten altfor sterk spar? Jeg er overbevist om at Kristiansen selv ikke behøver å ha mer enn 4-korts ruter i denne meldesituasjonen, men da ville kanskje makker fått skylden, eller hva, Henning Riise?

Riise: «Dobler. I h.h.t. loven om alle tings iboende dævelskap vet jeg hvilket svar jeg får, men jeg er beredt! (Med Roy Kristiansen som makker må

pass overveies som det sunneste (tryggeste) alternativ.)»

Steen Møller: «Dobler. Jeg vet det er galt, men hvorfor melde annerledes i en meldekonkurranse enn ved bordet?»

Fordi du får lengre betenkningstid.

Sørvoll: «Dobler. Heldigvis er det lag, og ikke ropper med høy kurs.»

Forøvrig kan det sies mye positivt om 3 kløver også. Man slipper å høre 3 ruter fra makker på en 4-kortsfarge, og om kontrakten blir doblet «og makker ifører seg et tvilrädig utseende», som Hofstad har uttrykt det, kan man jo vurdere å melde 3 hjerter. I hvert fall slipper man å høre at det går pass rundt.

De innsendte svarene fordelte seg ganske jevnt på disse tre alternativene, med en liten overvekt for pass. Gjennomsnittet ble 6,6.

5. Syd gir, ingen i faresonen.

♠ 7 ♥ ED 6 ♦ KD Kn 9 5 3 2 ♣ K Kn
Syd Vest Nord Øst
1 ru pass 1 hj pass
?

3 kl — 10, 3 ru — 9, 4 ru — 7, 4 hj — 5, 3 hj — 3.

Nordby: «3 ruter. 4 hjerter kan brennes, men hånden mangler toppkontroller.»

Steen Møller «3 ruter. Ikke ideelt med den gode hjertestøtten.»

Melby: «3 ruter. Intet alternativ! (Kanskje bortsett fra 4 ruter, men da skal man ha snakket grundig med makker.)»

Som Steen Møller sier, 3 ruter er langt fra ideelt. Har makker K 5 4 3 2 i hjerter, er det ikke langt frem til utgang i den fargen, men 3 ruter forteller jo ikke noe om hjerterstøtte. Det gjør derimot 4 ruter.

Breck: «4 ruter. Alternativet er 4 hjerter, men logisk sett må hjertertilpasning være innebygget i denne meldingen!»

Pedersen: «4 ruter. Bør være en klassisk melding på denne type hånd.»

Nettopp. Makker skal kunne forstå at det var hans hjertermelding som fikk

hånden vår til å vokse. At vi skal ha så mye som ED 2 i hjerter er det vel ikke sikkert at han kan forestille seg, og det spørs om han ikke letter til 5 ruter med noe slikt:

♠ D 3 2
♥ K 5 4 3 2
♦ E 3 2
♣ D 2

Finnes det så noen melding som fører til at vi kan få undersøkt både hjerter- og rutertilpasningen på en forsvarlig måte? Mon tro om ikke Roy Kristiansen er inne på det rette:

Kristiansen: «3 kløver. Vanskelig, men mener bestemt at man kan ha 3-kort i denne situasjonen, og vil nødig melde 3 ruter eller 3 hjerter, idet begge deler kan være galt. Hvis makker støtter til 4 kløver, melder jeg 4 hjerter.» . .

Vel og bra, vi får bare håpe at det ikke går pass rundt på 3 kløver!

Riise: «3 kløver. Syvkortsfargen er ikke gjennomgående, så vi får introdusere sidefargen! Pussig.»

De mer primitive har også sine talsmenn:

Lien: «4 hjerter. Om makker har meldt på Knekten fjerde, blir det hans sak.»

Er det noe galt å melde på Knekten fjerde?

Hofstad: «4 hjerter. Primitivt?»

Mulig. I alle fall fikk 3 ruter oppslutning fra 60 % av løserne. 3 hjerter og 4 ruter var også populære valg, hvor på gjennomsnittet ble 7,0.

6. Øst gir, alle i faresonen.

♠ 10 8 6 5 4 ♥ K Kn 9 4 ♦ 8 5 2 ♣ 8
Syd Vest Nord Øst
1 kl
pass 2 sp pass 3 sp
pass 4 gr pass 5 hj
dobl 6 kl dobl pass
pass pass

Spar — 10, hjerter K — 6, hjerter 4 — 4.

Lien: «Spar 5. Selv om dobling av slem når makker har doblet Blackwood-svaret viser at utspill i denne fargen er safe, må nesten Nord være renons i spar etter dette meldingsforløpet.»

Pedersen: «Hjerter 4. Makker kan ikke være renons i spar. Han har antagelig et sikkert kløverstikk + hjerterhonnør.»

Dette er de to mulige tolkninger av makkers utspilldobling. Etter læreboken ber doblingen om hjerter ut, men her har Syd så mange spar at det er alvorlig grunn til å mistenke Nord for å være renons. Det virker forøvrig som om dette er en meldesituasjon endel jurymedlemmer ikke har vært borte i. Skremmende!

For dem som virkelig er klar over at makker normalt ber om hjerterutspill, er imidlertid oppgaven interessant nok. Ved nærmere ettertanke er det nemlig langt fra sikkert at makker er renons i spar. Med solid kløverstøtte kan nemlig Vest utmerket godt ha hoppet til 2 spar på en 4-kortsfarge, og i alle fall kan Øst ha støttet på noe slikt som D 2. Med sparrenons er det derfor et spørsmål om ikke Nord bør passe på 6 kløver. Dette ber ihvertfall ikke om hjerter ut, og svært ofte kan Syd gjette at makker er renons i spar.

Steen Møller: «Spar. Doblingen forlanger sparutspill, og man skal ikke undre seg over at Vest ikke meldte 6 spar. Han tror muligens at han kan beskytte en hjerterhonnør hos makker. Ønsker Nord hjerter ut? Det er en fortollingsmulighet av doblingen, men hvem melder en slem med EK i hjerter borte når de har hatt hele firetrekksnivået ledig til cuebids eller (danske) spørremeldinger?»

Hvem har sagt at EK i hjerter er borte. Makker kan vel ha hjerter Dame og et Ess.

De som spiller ut hjerter, stoler på at makker har en hjerterhonnør. En liten tilleggssjanse får man ved å spille ut hjerter Konge. Hvis makker skulle ha hjerter Ess og være renons i spar, vil vi kunne være inne i stikk 2 og gi makker en sparstjeling. 80 % av innsenderne valgte spar, mens 15 % spilte ut hjerter 4 og 5 % hjerter Konge.

Gjennomsnittet ble dermed 8,9, og på hele omgangen 37,3.

De beste i omgang 9, var:

55. Stein Jacobsen, Vestby.
49. Sigmund Sevre, Oslo.
49. Simen Nordstrand, Lillehammer.
48. Torbjørn Gravseth, Oslo.
48. Hugo Hanslien, Leksvik.
47. Johan Fredrik Monrad, Oslo.
41. Jon Aabye, Oslo.
41. Knut With, Kragerø.

Det er vel ingen steder i bladet det har vært så mange feil som i sammenlagtlisten, men nå skulle den være å jour etter 9. omgang. Bare de 6 beste resultatene teller, og dårligste tellende resultat står i parentes.

(Sigmund Sevre scoret 60 p i forrige omgang etter fristens utløp!)

312. Sigmund Sevre, Oslo (43).
289. Jon Aabye, Oslo (43).
285. Torbjørn Gravseth, Oslo (43).
283. Johan Fredrik Monrad, Oslo (40).
278. Stein Jacobsen, Vestby (37).
277. Knut With, Kragerø (35).
277. Sindre Prestbakken, Oslo (36).
262. Ingebrigt Jenssen, Sørreisa (39).
257. Morten Stømmer, Flisa (28).
231. Hugo Hanslien, Leksvik (19).
225. Sigrid Huun, Oslo (31).
223. Ola Syversen, Kirkenes (28).
215. Jan Petter Sissener, Oslo (15).
207. Leo Tvedt, Tyssedal (23).
201. Rolf Lersbryggen, Vestby (21).

♠ ♥ ♦ ♣

S. J. Simon:

To middelmådige spillere som er på bølgelengde med hverandre, vil alltid vinne over to toppspillere som krangler.

Fra side 19.

Duellen . . .

Dermed ble det farvel til Herseth—Sandmark i denne omgangen, men de kommer sikkert sterkere igjen senere. Og Holmsen—Kristiansen går videre med så knapp margin som mulig. 50 p er laveste vinnerresultat hittil, noe som muligens skyldes at spillene var mer vriene enn vanlig. Merket De ikke noe til det, sier De? Send oss i så fall noen ord, og De blir med i «Duellen» en gang utpå våren!

Slik stemte ekspertene:

	1	2	3	4	5	I	II
Svein Hj. Andreassen	pass 3 ♣	♠ 5 4	♦	3 ♡	2 ♦	2 ♡	2 ♡
Per Breck	pass 4 ♦	♠ 10 4	♣	3 ♡	2 ♦	2 ♡	2 ♡
Erik Bølviken	dobl 3 ♦	♠ 8 4	♦	5 ♣	2 ♠	2 ♠	2 ♠
Arne Hofstad	pass 4 ♡	♠ 10 4	♦	5 ♣	2 ♠	2 ♠	2 ♠
Roy Kristiansen	dobl 3 ♣	♠ 5 4	♣	6 ♠	2 ♠	2 ♠	2 ♠
Reidar Lien	pass 4 ♡	♠ 5 3	♠	5 ♣	3 ♦	2 ♡	2 ♡
Rolf Melby	pass 3 ♦	♠ 4 4	♦	pass 2 ♡	2 ♡	2 ♡	2 ♡
Harald Nordby	pass 3 ♦	♠ 5 4	♣	3 ♡	3 ♦	3 ♦	3 ♦
Terje Pedersen	pass 4 ♦	♠ 4 4	♣	3 ♡	2 ♠	2 ♡	2 ♡
Henning Riise	dobl 3 ♣	♠ 5	pass	3 ♡	3 ♦	3 ♦	3 ♦
Leif-Erik Stabell	3 ♣	♠ K 4	♦	3 ♡	2 ♦	2 ♦	2 ♦
Steffen Steen Møller	dobl 3 ♦	♠ 5 4	♠	5 ♣	3 ♦	2 ♡	2 ♡
Jostein Sørvoll	dobl 3 ♦	♠ 5 4	♦	3 ♡	3 ♦	3 ♦	3 ♦
Kåre Ivar Wang	pass 3 ♣	♠ K 4	♦	3 ♡	2 ♠	2 ♠	2 ♠

BERGEN AKADEMISKE BRIDGEKLUBBS

10-ÅRS

JUBILEUMSTURNERING

12. og 13. mars 1977 på Hotell Neptun i Bergen.

Subsidiert jubileumsfest lørdag kveld.

Forbundspoeng (6-4-2-1). Begrenset antall par.

Spilleavgift: Kr. 100,- pr. person.

PÅMELDING:

Bergen Akademiske BK ved Maciej Jankowsky, boks 30, 5014

Bergen Universitet, eller til G. Stein, tlf. (05) 233570.

Gi beskjed om eventuell innkvartering på Neptun Hotell.

Fra side 22.

Sørlands . . .

ring, dukket det opp noen spill som kunne ha vært gjort bedre. Her er det som har en viss meldeteknisk interesse.

Vest gir. Alle i faresonen.

♠ D	♠ E 10 9 8
♥ E K Kn 3	♥ 9 6 2
♦ K Kn 10 8 4 3	♦ 6 5
♣ Kn 3	♣ D 6 4 2

♠ K Kn 7 6 5	♠ 4 3 2
♥ 7 5 4	♥ D 10 8
♦ D 2	♦ E 9 7
♣ K 10 5	♣ E 9 8 7

Vest gir. Alle i faresonen.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ru	pass	1 gr
pass	3 ru	pass	3 gr?

En bet. Men som min makker påviste, ville 3 hjertes istedenfor 3 grand ha løst problemet for Nord. En rimelig sluttmelding ville da være 5 ruter og henimot topp.

Så har vi en gjenganger: Feilvalget.

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ KD 3	♠ E 8 4 2
♥ D	♥ Kn 10 8
♦ K Kn 5 4 3	♦ 10 9 8
♣ 5 4 3 2	♣ Kn 10 9

♠ Kn 10 9 7 6	♠ 5
♥ K 5 2	♥ E 9 7 6 4 3
♦ D 7 6 2	♦ E
♣ K	♣ E D 8 7 6

Syd	Nord
1 hj	1 gr
3 kl	3 gr
4 kl	5 kl

Utspill spar Knøkt.

♠ ♥ ♦ ♣

Fra side 24.

Tommy Sandsmark . . .

Oslo-spillere skal få sole seg og spille litt kort. Det har så å si aldri vært noen resultater man kunne fortelle barnbarna om, så det virker unektelig som om NBF har satset alle sine sparepenger på feil hester. Det må være langt riktigere først å oppdage «nye» talenter og deretter å gi dem hard matching mot sterke spillere, for på denne måten å utdanne dem med henblikk på representasjon.

Dameklassen blir ihvertfall ikke noe bedre ved at damene utelukkende blir matchet mot damer. Landslagsbride bør også i dameklassen bli et middel for personlig utvikling og ikke — slik tilfellet er i dag — DET ENDELIGE MÅL!

Arbeiderbladet 8.1.77.

Og når vi først prøver å være snille på nyåret, får vi ta med Presidenten i NBF KNUT KOPPANG, som allerede lå på siden nyttårsaften, men utmattet han.

Vi får bare si: GODT NYTTÅR og VEL MØTT IGJEN!

Har det her vært skrevet feil?

Avd. for gode nyttårsønsker

L. E. Stabell

Postboks 6765
St. Olavs Plass
Oslo 1

Løssalg kr. **7,50**

Jon Sveindal, Bergen:

DAME-ENQUETE

BIN benyttet anledningen under damebykampen i Bergen til å foreta en liten rundspørring blant deltagere, tilskuere og arrangører, og intervjuobjektene hadde følgende å si om damebridge:

Per Breck, Bergen:

Jeg synes en egen klasse for damer er et onde, en oppfatning jeg har inntrykk av deles av de fleste bridgespillere. Det er hevet over tvil at skal damene ha sjanse til å hevde seg kvalitetsmessig, bør de spille i åpen klasse. I en egen dameklasse får de ikke tilstrekkelig inspirasjon og opplæring til å kunne nå toppnivået i åpen klasse.

Ove Fyllingslid, Bergen:

Ja, det synes jeg absolutt. All den tid EM og andre mesterskap blir arrangert for kvinner, og hvis vi skal stille der i det hele tatt, er det vel nødvendig med en egen dameklasse for å trene inn lag til disse mesterskapene.

Gerd Hantveit, Askøy:

Det er jo sånn at damene er så mye dårligere enn herrene, så for å få opp interessen mener jeg at damebridge har en viss berettigelse. Men i og for seg spiller ikke kjønnet noen rolle i bridge, så målet må være at alle skal spille i en gruppe. Personlig kommer jeg til å fortsette å spille i åpen klasse.

Maciej Jankowski, Bergen:

Jeg mener det er naturlig å ha en egen dameklasse siden det er så få kvinnelige spillere som kan måle seg med den mannlige eliten i åpen klasse.

Ingrid Kristiansen, Stavanger:

Jeg tror nok det trenges en egen klasse for damer. Jeg har følelsen av at svært mange damer er redde for å gå ut og delta i store turneringer hvor menn ikke bare deltar i kvantitet, men også i kvalitet. I en turnering som

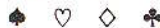
denne, har damene anledning til å prøve seg i en litt større sammenheng enn den klubbridge kan by på, så jeg synes en dameklasse har ganske mye for seg.

Jakob Madsen, Bergen:

Jeg er prinsipielt motstander av en egen dameklasse. Begrunnelse: Dame-ene har like gode forutsetninger for å spille bridge som mennene.

Inger Schwencke, Oslo:

Jeg er som jeg alltid har vært av den mening at vi må ha en egen dameklasse. Det har de i utlandet, de fleste land arrangerer til og med egne mesterskap for damer. Så langt har vi dessverre ikke kommet ennå. Jeg håper at disse forsøk som Stavanger og Bergen nå har gjort kan skape interesse i distrikter med lav damebridgeaktivitet, sånn at vi kan få en bred damerekuttering her i landet.

Europamesterskapet for damer

BIN gratulerer våre damerepresentanter i Europamesterskapet for par i Cannes i desember med innsatsen. Cecilie Irgens—Marit Sveaas ble nr. 2 og Sigrid Huun—Aaslaug Ramn Johansen nr. 9. Maksimal kvote for deltagelse var fastsatt til 84, men da de fleste startet for egen regning, deltok det bare 28 par i Dameklassen.

I de øvrige klasser stilte ikke Norge deltagere. Åpen klasse ble vunnet av Michel Lebel—Paul Chemla, Frankrike, Dameklassen av Marguerite de Gailhard—Helen Zuccarelli, Frankrike og Juniorklassen av Piotr Gawrys—Krzysztof Moszczynski, Polen.